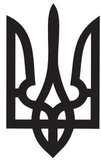
П'ЯТНИЦЯ, 9 ЛИСТОПАДА 2007 РОКУ ■ № 206 (4206)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

«Регіонали» прагнуть коаліції з «Нашою Україною»

Сьогодні Партія регіонів планує отримати свої посвідчення кандидатів у депутати. Про це заявив її представник Тарас Чорновіл. Він також підтримав слова Олександра Мороза про те, що «не треба створювати колізію, бо жодного разу, ні 2002-го, ні 2006 року робоча група не почала роботу вчасно».

— Навіть прості людей, які посварилися, важко зібрати докупи. А ви знаєте, яке протистояння було на виборах, — зауважив політик.

Тарас Чорновіл також припустив, що парламент складе присягу не 20 листопада, як планує Юлія Тимошенко, а 25-го, в останній вівторок відведеного терміну.

(Закінчення на 2-й стор.).

Через події на Ай-Петрі Меджліс вимагає відставки головного міліціонера Криму

На з'їзді Меджлісу кримськотатарського народу було прийнято заяву з вимогою розслідувати події, що відбуваються сьогодні в Криму, і притягти до кримінальної відповідальності начальника Головного управління МВС України в Криму генерала Анатолія Могильова. Про це журналістам повідомив член блоку «Наша Україна — Народна самооборона», глава Меджлісу кримськотатарського народу Мустафа Джемілєв, коментуючи події 1-6 листопада на Кримському півострові. Четверо потерпілих татар усе ще перебувають у лікарні. За словами політика, «на з'їзді Меджлісу також було представлено проект загальної мобілізації, створення загонів типу козацьких для протистояння жорстокості кримської влади. Але на цей проект я наклав вето, оскільки таке рішення має бути розглянуте на Курултаї кримськотатарського народу, що відбудеться у грудні».

У свою чергу начальник кримського управління МВС України Анатолій Могильов назвав необґрунтованими вимоги відправити його у відставку, висловлені кримськотатарськими лідерами в зв'язку з подіями на плато Ай-Петрі. На його думку, дії міліції були «абсолютно адекватні».

КОРОТКО

- **У приміщенні діорами «Штурм фортеці Ізмаїл», що розташована в однойменному місті, відкрилася виставка «Музею О. В. Суворова — 60!»** *(Укрінформ)*
- **У Харкові відкрився фестиваль польської та української музики імені Кароля Шимановського** *(Укрінформ)*
- **Систему соціального захисту Миколаївської області визнано найкращою в Україні** *(Укрінформ)*
- **У Швейцарії згорів мандрівний цирк «Паяццо», в якому працювало 10 громадян України. Люди не потерпіли, але пожежа знищила їхні особисті речі та документи** *(Укрінформ)*

9 листопада — День української писемності і мови

Там слово рідне, мов калина, у юних душах пророста...

Душею народу є мова, що живить світосприймання і мислення та визначає наше місце у світовій спільноті.

Це істина, яку ми іноді забуваємо, прикриваючись турботами про хліб насущний. Та є люди, для яких святі поняття — життєва норма. Серед таких подвижників — Олена Фесенко, директор Матвіївського навчально-виховного комплексу «Всесвіт», педагог-новатор і незмінний депутат багатьох скликань Вільнянської райради. З легкої руки Олени Фесенко та завдяки зусиллям педагогів і учнів у навчальному закладі нового типу три роки тому народився перший в Україні музей історії української мови.

(Закінчення на 7-й стор.).

Гуцульське весілля

У Краснику — весілля! Василь Сенчук одружується з Ольгою Бросторською, красивою, наче карпатський первоцвіт, дівчиною. До цієї події заздалегідь готуються і наречені, і їхні батьки, і гості. Бо гуцульське весілля — то не просто вінчання, реєстрація шлюбу і банальне застілля із заяложеними жартами тамади.

На Гуцульщині воно — яскрава самобутня вистава, де кожен має свою роль. І запрошені, зрозуміло, також.

Звичайно, сучасні традиції внесли корективи у старовинний обряд. У Верховинському районі на Івано-Франківщині зазвичай поєднують два стилі: перший день, чи, точніше, добу, гуляють, як і скрізь по Україні — з білим платтям, фатою, модним костюмом і розписом у РАЦСі, а другу — так, як це робиться тільки тут, на Гуцульщині, як велять звичаї предків.

(Закінчення на 14-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

■ НОВИНИ

У Грузії опозиція вирішила взяти тайм-аут

Це пов'язано із запровадженням у країні надзвичайного стану. Указ про це підписав Михайло Саакашвілі. Прем'єр країни Зураб Ногайдзелі вважає цей захід виправданим. Його заяву транслював телеканал «Вісті-24». Указ президента Грузії про оголошення надзвичайного стану на території всієї країни надійшов учора до парламенту. За законом, депутати мають розглянути його протягом 48 годин. Одночасно з указом до вищого законодавчого органу надійшов декрет, яким Саакашвілі обмежує дію статей Конституції Грузії, що стосуються свободи слова й заборони цензури, а також права на проведення зборів.

Учора в ефір виходило тільки державне телебачення. Інші телеканали демонструють фільми. А в середу припинив мовлення опозиційний телеканал «Імеді», що входить у медіаімперію Руперта Мердока. Представник медіагрупи в інтерв'ю ІТАР-ТАКС заявив, що компанія вперше зіштовхнулася із ситуацією, коли влада насильницьким шляхом припинила роботу й розгромила обладнання телекомпанії, що входила до її складу. «Голосу України» вдалося зв'язатися з одним із грузинських колег-газетярів, який працює у столиці Грузії не лише на своє місцеве видання, а й на одну з найбільших російських газет.

(Закінчення на 5-й стор.).

В Одесі працює телефон довіри для безпритульних дітей

Телефон довіри для дітей і підлітків, що опинилися у скрутних життєвих ситуаціях, почав цілодобово функціонувати в Одеському міському центрі соціально-психологічної реабілітації дітей. За словами директора центру Олега Барбула, за номером 734-25-08 можуть зателефонувати і діти, і батьки в тих випадках, якщо сталося лихо, різко погіршилися умови перебування в родині або підліток не повернувся додому.

Серед бездомних дітей, які потрапляють у будинок міського центру реабілітації, багато таких, що прибули з районів області і навіть із-за кордону. Тут є чисті, затишні кімнати, обладнані комп'ютерами класи, бібліотека і спортивний зал. Відкрився центр у січні поточного року в рамках реалізації міської програми «Чужих дітей не буває», **передає УНІАН.**

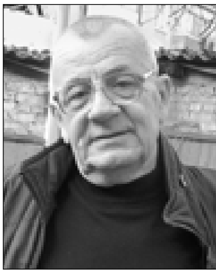
На Рівненщині демографічний вибух

Уперше з початку року в Рівненській області зареєстровано природний приріст населення — кількість народжених перевищила кількість померлих. Однак, як повідомили у головному управлінні статистики в області, незважаючи на це, загальна чисельність населення в області продовжує скорочуватися. Домінуючим чинником, що вплинув на зменшення чисельності населення за січень—вересень цього року, є міграційний рух. З початку року мешканців поменшало на 1132 особи. Найбільше міграційне скорочення зареєстровано у Березнівському, Зарічненському та Рокитнівському районах. У міждержавній міграції серед країн СНД найпопулярнішими серед жителів Рівненщини залишаються Росія та Білорусь, серед країн далекого зарубіжжя — США та Німеччина. Загальна чисельність населення Рівненщини нині становить 1 153 тисячі осіб, **повідомляє УНІАН.**

■ ТОЧКА ЗОРУ

Світ врятує краса, а не партії

На запитання «Голосу України» відповідає народний художник України Володимир ЧУПРИНА.

1. Яку коаліцію вдасться сформувати у новій Верховній Раді?
2. Чи буде під час політичних домовленостей щодо утворення парламентської коаліції та розподілу посад розіграно так звану золоту акцію?
3. Чи можливе створення широкої коаліції?
4. Чи почне роботу Верховна Рада?
5. Чи стане Юлія Тимошенко Прем'єр-міністром?

1. Я зовсім не переймаюся питанням, яку коаліцію вдасться сформувати. На вибори ходив, але проголосував проти всіх, оскільки ніхто мене не приваблює і не переконує. Так само голосував і на президентських виборах — ні за кого. Бо сьогодні я не віддаю шани жодному з наших політиків. На щастя, мене ніколи ніхто не примушував за когось голосувати чи вступати до якоїсь партії.

2. А що означає золота акція? Блок Володимира Литвина, кажете? Симпатичний чоловік, схоже, що й освічений. Я, мабуть, погодився б намалювати його портрет.

3. Яка різниця, якою буде коаліція: чи широкою, чи вузькою? Місяць від того не перестане світити і сонце щодня вставатиме й заходитиме. Якщо я дивлюся по телевізору на депутатів, то оцінюю їх лише зі своєї точки зору: з кого б краще було писати портрет.

4. У суспільстві лише тоді буде все добре, коли кожен добре робитиме свою справу: художник писатиме картини, поет складатиме вірші, кухарка варитиме борщ, а політикою займатимуться професійні політики. Таким, мабуть, був В'ячеслав Чорновіл, якого за політику й було ув'язнено. А нині у Верховній Раді багато таких? У тому й біда нашого суспільства, що за справу беруться непрофесіонали. Взяти Херсонську область: скільки їх було і який уже за ліком нинішній глава облдержадміністрації? Скоро три роки, як він при владі, а хоч би один раз поцікавився, як живе єдиний в області народний художник? Мені воно не треба — завжди була дама з собачкою, а не собачка з дамою. І ніхто ж не спростував твердження, що краса врятує світ, а не партії.

5. За які якості Тимошенко має бути прем'єром?.. Нещодавно я був у Австрії, спілкувався з колегами, тамтешніми художниками. Вони навіть не знають прізвищ державних керманичів. Вважаю, це нормально. Навіщо людям пам'ятати прізвища депутатів, прем'єрів?.. Хай лиш роблять усе, щоб нам було добре!

Записала Алла ХЕРСОНСЬКА.

Спогади про майбутнє

На основі коаліції блоків Юлії Тимошенко і «Наша Україна — Народна самооборона» у 2009—2010 році буде створено нову коаліцію. Так вважають експерти Агентства моделювання ситуацій. Зокрема, заступник директора агентства Олексій Голобуцький заявив:

— Ми гадаємо, що на першому етапі повинна бути демократична коаліція з «Нашою Україною» і БЮТ для того, щоб не було такої ситуації, коли між парламентськими виборами змінюється вектор України.

Однією з умов створення такого формату коаліції Олексій Голубоцький називає перебування Партії регіонів в опозиції. Тому протягом наступних півтора-двох років ми очікуємо появи «прагматичної коаліції» на основі демократичної.

За прогнозами експерта, в майбутньому до такої коаліції приєднаються прагматичні сили з Блоку Литвина і Партії регіонів. І саме вона розробить нову стратегію розвитку країни на найближчі 15—20 років.

Аналізуючи результати кампанії з виборів до Верховної Ради, експерти дійшли висновку, що найбільш виграшною вона стала для БЮТ і Блоку Литвина.

Допомога потерпілим

Працівники апарату Верховної Ради України перерахували свій одноденний заробіток потерпілим у результаті вибуху побутового газу в житловому будинку по вул. Мандриківській, 127, у Дніпропетровську.

До відділу бухгалтерського обліку, фінансів, планування та контролю надійшли заяви від усіх структурних підрозділів апарату. Загалом, на рахунок Благодійного «Фонду постраждалим від вибуху газу по вул. Мандриківській» направлено 76 тисяч 842 гривні.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

Консультації переносяться на наступний тиждень

Чергове засідання робочої групи з підготовки перших пленарних засідань новообраного парламенту знов не відбулося: на нього прийшли лише представники БЮТ і «НУ—НС» у повному складі, але кворуму не було. Лідерка БЮТ Юлія Тимошенко запропонувала оголосити перерву для консультацій, а якщо на засідання робочої групи так і не з'являться представники інших політичних сил, продовжити консультації з наступного тижня.

До парламенту прийшов лідер блоку свого імені Володимир Литвин. В інтерв'ю журналістам він заявив: представники Блоку Литвина братимуть участь у робочій групі з найближчого понеділка, коли всі новообрані депутати будуть офіційно зареєстровані в ЦВК і отримають посвідчення. Володимир Литвин продовжує наполягати на зустрічі лідерів усіх політичних сил, представлених у Верховній Раді: «Сьогодні необхідно шукати спільні точки дотику, бо конфлікт у підготовчій групі може призвести до конфлікту у Верховній Раді. Тому не треба починати зі взаємного поборювання». На думку Володимира Литвина, без згоди на рівні керівників партій і блоків ні до чого не вдасться домовитися, а передусім, за його словами, треба визначити дату проведення першого пленарного засідання Верховної Ради. Оптимальною датою Володимир Литвин назвав 20—23 листопада.

Представник блоку «НУ—НС» Роман Зварич повідомив журналістам, що ще не вирішено, чи буде скликано засідання робочої групи сьогодні. А на заяву В. Литвина Р. Зварич відреагував так: враховуючи те, що з понеділка Блок Литвина обіцяє брати участь у роботі підготовчої групи, не виключено, що вже в цей день може бути визначено дату першого засідання нового парламенту. Лідери «НУ—НС» пропонують відкрити першу сесію 20 листопада.

Юліана ШЕВЧУК.

«Регіонали» прагнуть коаліції з «Нашою Україною»

(Початок на 1-й стор.).

Усі нинішні розмови про коаліцію, «швидше за все, знаходяться у площині політичних намірів», — вважає кандидат у депутати Верховної Ради від «НУ—НС» **Микола Оніщук**. На його думку, лише тоді, коли народні обранці вступлять у повноваження, можна буде говорити про ті чи інші наслідки, залежно від поведінки «непідписантів». До того часу всі розмови є лише певною партитурою політичних намірів, заявляє Микола Оніщук. У політиці слід прораховувати всі варіанти і бути готовим до будь-яких сценаріїв розвитку подій, каже він, але політична поведінка «Нашої України» і БЮТ щодо створення коаліції не змінилася.

— Я не можу говорити про людей, які не підписали документ, — стверджує політик. — Ми з вами не гадалками працюємо. Тому прогнозувати — чи підпишуть вони його, чи ні — я не можу. От коли зберемося на засідання фракції, почуємо їхні аргументи, тоді й приймемо рішення. Нині ж це лише коментарі з приводу факту підписання документа, який не створює жодних юридичних наслідків.

***

Юлія Тимошенко нещира з Президентом Віктором Ющенком. У цьому переконаний керівник апарату Прем'єр-міністра **Сергій Льовочкін**.

— Щоб Тимошенко не обіцяла главі держави, вона в будь-якому разі буде балотуватися на президентських виборах, — запевняє представник Партії регіонів. — Її мета — президентство. Крім того, її оточення і спонсори блоку ніколи не дозволять зробити по-іншому.

Сергій Льовочкін, зокрема, звертає увагу на те, що БЮТ консолідовано зник з інформаційного простору. Каже, це відбувається вдруге. Першого разу — так було після того, як Президент другого квітня підписав указ про розпуск Верховної Ради і залишився сам на сам із законом, і з загрозою, що вибори можуть не відбутися.

Цього разу БЮТ віртуозно розставив пастку з голосною назвою «демократична коаліція» і вичікує, запевняє політик. А прем'єрство для Юлії Тимошенко він називає «прямою дорогою до президентства».

Сергій Льовочкін переконаний, що у випадку формування широкої коаліції шанс Юлії Тимошенко перемогти на виборах Президента стає примарним. А головний виклик для «НУ—НС», на його думку, не створення єдиної партії, а збереження політичної ідентичності, бо «зараз відбувається моральна і фізична міграція прихильників «НУ—НС» до Тимошенко». Тож згодом «Президент залишиться лицарем без війська», вважає Сергій Льовочкін.

Водночас він стверджує, що результат Партії регіонів на виборах став холодним душем. «Тому 2008 рік буде роком зміцнення і модернізації Партії регіонів», — запевняє її представник. Він відхилив можливість розколу в цій політичній силі, однак не виключив можливості змін. Коментуючи підсумки дострокових виборів, Сергій Льовочкін сказав, що «тепер усім стало зрозуміло, що час «соло» у політиці минає, бо настає період ефективних політичних союзів». Він висловився за коаліцію Партії регіонів з «Нашою Україною». Причому, на його думку, останні отримають значно більше від такого союзу, тому що «регіонали» — люди зважені і компромісні».

***

У Блоці Юлії Тимошенко заявляють, що Партія регіонів намагається зірвати голосування за їхню лідерку на посаду Прем'єр-міністра. Про це повідомив один з юристів БЮТ **Євген Корнійчук**, посилаючись на інформацію від новообраних депутатів Блоку Тимошенко. Він запевняє, що до них звертаються депутати від Партії регіонів з пропозицією «чи захворіти, чи поїхати за кордон на лікування (в день голосування), чи зробити штучну аварію». За словами юриста, депутатам, яких не буде в парламенті, коли голосуватимуть за кадрові питання коаліції, пропонують гроші.

***

Партія регіонів продовжує підготовку до засідання робочої групи з організації проведення першої сесії Верховної Ради VI скликання. А за стіл переговорів зі своїми колегами регіонали сподіваються сісти в понеділок. Про це повідомив кандидат в депутати від Партії регіонів Перший віце-прем'єр-міністр, міністр фінансів **Микола Азаров.** За його словами, нині члени підготовчої групи від Партії регіонів займаються досить серйозно розробкою документів, які буде покладено в основу розгляду на робочій групі.

***

Комуністи братимуть участь у засіданні робочої групи з підготовки першої сесії Верховної Ради VI скликання тільки після завершення реєстрації народними депутатами всіх кандидатів за списком КПУ. З такою заявою виступив представник Компартії **Олександр Голуб**. Процедура займає стільки часу, з його слів, тому, що за списком КПУ пройшло багато нових людей, яким необхідно звільнитися з попереднього місця роботи, а також правильно оформити всі документи.

Політик наголосив, що засідання робочої групи не є обов'язковою умовою для початку роботи парламенту.

Бий і своїх, щоб чужі боялися

Триває кадрова чистка в районних держадміністраціях. Цього разу, як мовиться, «під роздачу» за «власним бажанням» пішов у відставку голова Криворізької РДА Сергій Нагайченко, відомий в області як один із найдосвідченіших, найпослідовніших і переконаних «нашоукраїнців» регіону. Те, що він вів свою принципову лінію з розподілом компенсаційних коштів від продажу «Криворіжсталі» (а це 33, 448 млн. грн.!) і щоб вони потрапили до кожної територіальної громади, кожної сільської школи, кожної лікарні, кожного фельдшерсько-акушерського пункту, а не вибірково тільки «своїм», спричинило відомий конфлікт із керівництвом Криворізької райради, де мали іншу позицію. Конфлікт на цьому грунті загострився настільки, що був переріс у неприховану «війну» місцевого значення. Депутатський корпус Криворіжжя все ж таки підтримав Нагайченка.

І ось тепер, після робочої зустрічі т. в. о. голови облдержадміністрації Віктора Бондаря з головами районних державних адміністрацій, де йшлося не лише про належне проведення опалювального сезону, стабілізацію ситуації на споживчому ринку, ефективну взаємодію з іншими органами влади, а й нагороджувалися очільники територій іменними годинниками від Президента України, голову Криворізької РДА попросили з обійманої посади. «Висунуті до мене як керівника РДА претензії щодо неналежної підготовки до опалювального сезону шкіл і лікарень — необгрунтовані, всі вони опалюються з початком опалювального сезону, бюджет за дев'ять місяців виконано, немає заборгованостей із зарплат і за енергоносії й районі, а за соціально-економічними показниками — район серед лідерів», — сказав кореспонденту «Голосу України» Сергій Нагайченко. Це дев'ятий усунутий керівник району новою кадровою політикою влади в області.

Михайло СКОРИК.

Дніпропетровська область.

Керівник Дніпропетровської облдержадміністрації Віктор Бондар підписав заяву про звільнення голови райдержадміністрації, який звернувся з проханням залишити обійману посаду за власним бажанням. Заяву було підписано в середу, після робочої зустрічі, під час якої В. Бондар наголосив на першочергових завданнях керівників райдержадміністрацій. Відповідні документи про звільнення направлено до секретаріату Президента України.

Управління інформації та зв'язків з громадськістю облдержадміністрації.

Ціна на російський газ визначиться протягом тижня

Ситуація із зростанням цін на нафтопродукти і пально-мастильні матеріали на внутрішньому ринку підігрівається штучно. Таке переконання висловив Прем'єр-міністр Віктор Янукович учора на засіданні уряду. Він підкреслив, що зміна цін на нафтопродукти на внутрішньому ринку відбуватиметься винятково під впливом світових тенденцій.

— Але Україна має можливість за рахунок власних ресурсів, власних нафтопереробних заводів реагувати на ціни на споживчому ринку, —переконаний Прем'єр-міністр.

Віктор Янукович доручив віце-прем'єр-міністрові Андрію Клюєву постійно контролювати й аналізувати цінову ситуацію на вітчизняному ринку нафтопродуктів.

Прем'єр-міністр також розраховує, що протягом тижня остаточно визначиться ціна на російський газ для України. За його словами, «її вже прораховано, але остаточний результат буде тільки після того, як під документом стоятимуть підписи».

Прем'єр нагадав, що міністр палива та енергетики Юрій Бойко у Москві проводить переговори з російською стороною про поставки природного газу та його ціну.

Водночас Віктор Янукович зауважив, що необхідно відзначити всіх керівників регіонів за підготовку до зими. Він наголосив, що перші морози виявили ті недоліки, які були під час підготовки до осінньо-зимового періоду.

— Нам треба, як то кажуть, роздати «всем сестрам по серьгам», — сказав головний урядовець, уточнивши, що тих, хто добре підготував регіони і галузь до зими, необхідно відзначити, як і тих, у кого були недоліки. Прем'єр-міністр зазначив, що нині працюють спеціальні комісії з цього питання, і під контролем перебувають усі регіони.

Уряд учора також створив робочі групи в складі практично всіх міністерств і відомств для контролю за виконанням рішень наради за участю Прем'єр-міністра і Президента, присвяченої ситуації в сфері ціноутворення і заходів для забезпечення цінової стабільності. З понеділка вони почнуть моніторинг у всіх областях країни.

Крім того, Кабінет Міністрів своїм розпорядженням схвалив концепцію державної цільової програми інформування громадськості з питань євроатлантичної інтеграції України на 2008—2011 роки. Зокрема, Державному комітетові телерадіомовлення разом з іншими органами виконавчої влади доручено розробити й подати на затвердження Кабінету Міністрів до 1 січня 2008 року проект відповідної державної цільової програми.

Будьмо добрішими одне до одного

6 листопада відбулося підсумкове засідання журі другого всеукраїнського журналістського конкурсу «ЗМІ за толерантність і консолідацію українського суспільства». Конкурс, як відзначало авторитетне журі на чолі з академіком Мирославом Поповичем, об'єднав вітчизняних журналістів для благородної місії — допомогти громадянам стати мудрішими і терпимішими одне до одного. Премії нинішнім переможцям конкурсу вручатимуть 22 листопада в конференц-холі готелю «Воздвиженський».

Журі відзначило досить високу активність вітчизняних журналістів — на конкурс надійшло близько 200 робіт із 19 регіонів України. Найбільше з Криму, Одеси, Полтави і Харкова. Усі конкурсні роботи об'єднує одне — усвідомлення зростання ролі толерантності як універсальної цінності в умовах глобалізації, а для нашої країни — в умовах розколу політичних еліт, цинічної експлуатації політиками хворобливих, маловивчених тем і сторінок історії України.

Переважна тема поданих на конкурс робіт — міжнаціональне і міжконфесійне взаєморозуміння, а також проблеми ставлення в суспільстві до інвалідів, дітей-безпритульних, ВІЛ-інфікованих та мігрантів. «Мене радує така увага до проблем толерантності в запропонованих роботах. І це прекрасно, що такі теми спричиняють гостру реакцію журналістів», — зазначив Мирослав Попович.

За словами організатора конкурсу, політика-правозахисника **Олександра Фельдмана,** «такі заходи дають змогу побачити те реальне життя і ті проблеми та переживання людей, що проходять поза сюжетами політичних новин і часто нехтуються. Якби українські ЗМІ висвітлювали гострі соціальні питання в такому само обсязі, як політику і світські хроніки, це б докорінно змінило б світогляд людей — зробило їх чутливішими, добрішими і відповідальнішими одне перед одним».

Відомий журналіст і член журі конкурсу Андрій Шевченко вважає, що серед запропонованих робіт є й такі, що їх можна назвати суперпрофесійними і навіть хрестоматійними, здатними надихати інших.

Організатори обіцяють зробити конкурс щорічним і міжнародним, а також розширити список номінацій.

Нам долею визначене спільне місце проживання

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Візитна картка Нової Каховки — паркова зона вздовж Дніпра — має повернути собі славу найулюбленішого місця відпочинку городян. Як це прискорити, розмірковували місцеві депутати — міський голова «вивів» сесію прямо на алеї парку. Про те, чим живе наймолодше на Херсонщині місто, Володимир КОВАЛЕНКО (на знімку) розповідає і нашим читачам.

— На сьогодні в міському бюджеті немає коштів для фінансування роботи комунальних підприємств із благоустрою прибережної зони. Місто й без цього заборгувало комунальникам за ліквідацію наслідків березневого буревію. Крім того, існують проблеми з технічним станом об'єктів життєзабезпечення міста та житлового фонду. Кошти, що збираємо від продажу комунального майна та землі, котрі йдуть до бюджету розвитку, витрачаються тільки на підтримання в належному стані об'єктів охорони здоров'я, освіти та культури, — розповідає Володимир Іванович.

Ще одна болюча проблема у новокаховців — де взяти гроші на відбудову Палацу культури. Коли в лютому, рівно в ніч напередодні святкування дня міста, цей красень архітектури раптом спалахнув, мов смолоскип, кажуть, все місто посеред ночі оточило палаючу будівлю. Люди плакали, не соромлячися сліз, і особливо ті, хто будував його своїми руками. Розповідають, як побивалася керівник ветеранського хору і, пориваючись в полум'я, благала пожежників врятувати баян. Отож тепер будівля проти міської ради стала мовби мірилом совісті й патріотизму для депутатського корпусу: важко буде довести, що вони працюють на благо міста, доки зяятиме порожніми віконницями колишній осередок культури, символ Нової Каховки.

— Таким чином, «вільних» коштів для підтримання міста в ошатному зеленому стані в бюджеті немає. Але життя від цього не повинно зупинятися, — продовжує Володимир Коваленко. — І якщо ми бачимо своє місто як центр туризму півдня України, то повинні шукати нетрадиційні шляхи створення передумов для вирішення питань. Один із них — залучення коштів приватного бізнесу. Для облаштування прибережної зони міська рада виділила гроші на підготовчі роботи з проектування. Головна умова — зберегти вільний прохід уздовж берега. Підприємці зможуть зводити об'єкти для відпочинку так, щоб не постраждали насадження, які тут особливо розкішні. Прохід буде завширшки 5—6 метрів, вимощений асфальтом чи тротуарною плиткою, піднятий на один метр над рівнем води, з обладнаними сходами до неї.

Слід зазначити, що в парковій зоні є безліч підземних джерел (недарма село, що пішло на дно Каховського моря під час будівництва ГЕС та Нової Каховки, носило назву Ключі), і їх теж планують розчистити та знову, як раніше, пустити по каскаду водоспадів. — Отож, — додає Володимир Коваленко, — головна мета задуму — закріпити за кожним квадратом парку конкретного господаря, котрий би за певні преференції для його бізнесу утримував парк в належному стані.

Є в Коваленка ще одна «дивина» — містом він не їздить на авто, а ходить пішки. — У цьому є перевага, — переконаний міський голова. — Адже люди завжди думають, що влада — це неодмінно чванство, зверхність. А я намагаюся зруйнувати такий менталітет. Доки мої заступники доповідатимуть, що де робиться, я вже сам пройшовся й побачив. До всього ж з людьми поговорив. А краще за них ніхто не підкаже, де і що потребує уваги. Тим більше, що люди мають неоціненний досвід — тут багато живе тих, хто півстоліття тому власними руками зводив Нову Каховку і звітував до Кремля про появу на Дніпрі нового міста енергетиків. Та й термін міського голови коротший за життя, і мені ж треба дивитися в очі землякам і після. Єдиний привілей влади — більше відповідальності. А в міського голови вона на п'ять порядків вища — немає на кого кивати.

Як працюється «помаранчевому» голові серед переважної біло-блакитної більшості в місцевій раді?

— Політичний спокій залежить від усіх обраних, і добре, що в нас він є. Виникають дискусії, але я ніколи не наполягаю: я сказав! Істина — вона посередині, отож, її й дошукуємося. У мене взагалі принцип у роботі: всім дати можливість проявити себе. Якщо чиясь позиція здатна переконати людей, я готовий зняти капелюха.

Загалом, у залученні інвестицій міський голова бачить вирішення багатьох проблем. Саме в цьому полягає стратегічний план економічного розвитку міста, який незабаром буде винесено на загальне обговорення.

— Не люблю слова «спонсор», — зазначає міський голова. — Я прихильник більш вишуканого — меценат. До того ж нам долею визначене спільне місце проживання — наша Нова Каховка.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон — Нова Каховка.

Фото автора.

■ ТЕМА

Післямова до...

Сьоме листопада, незважаючи на «не червоний день календаря», залишається не простою датою в історії і для тих, хто вважає її визначною, і для їхніх непримиренних опонентів. А ЗМІ цього дня намагаються з'ясувати, що воно насправді було — Велика жовтнева соціалістична революція, — організовуючи дискусії між тими й тими.

А в самий цей день вони виходять на вулиці, намагаючись переконати у своїй правоті чи один одного, чи самих себе, що, втім, обом сторонам поки що не вдається. Після чого, попри зусилля міліції, в хід ідуть держаки від прапорів або яйця. Перевага не на боці «червоних», у чиїх лавах усе-таки більше людей похилого віку: яйцеметальники і сильніші, і влучніші.

Але це, здається, єдина перевага. Бо коли я слухаю радянські лозунги антифашистів і прихильників комуністичної ідеї, то принаймні можу їх зрозуміти: вихованим тією системою важко сприйняти нинішній інший, далеко не кращий для них спосіб життя. Але коли такі само лозунги, лише в іншій інтерпретації, проголошують антикомуністи, то не полишає відчуття, що я колись уже чула це на комсомольських зборах і мітингах на честь когось чи чогось.

Тодішні патріоти, палаючи класовою ненавистю, вимагали стерти з лиця землі, приміром, куркулів, одноосібників, інших ворогів радянської влади (читай: тих, хто має інші погляди). Нинішні — праворадикали, тавруючи ганьбою комуністичний режим і знову палаючи класовою ненавистю до нових багатіїв, виголошують гасла про соціальну справедливість, яких кляті комуняки не хочуть зрозуміти. А коли так, то їм не ... місце в незалежній Україні. Щоправда, не розповідають, де їм належить бути? Як і не завдають собі клопоту замислитися, чи є суспільство демократичним, коли людям з іншими поглядами, ніж в опонентів, у ньому немає місця? Ну нехай не дуже освічені комсомольці 30-х у своєму прагненні будь-що ощасливити народ послуговувался ідеологічними штампами. А нинішні, які переважно не знають, що таке радянська влада, котрі позакінчували університети та мають можливість подивитись, як живуть люди в країнах демократії — звідки в них такий тупий і обмежений більшовизм? Не інакше, як спрацьовують комуністичні гени...

Проте головними аргументами проти «комуністичного диктаторського режиму» нинішні демократи (більшість яких усе-таки робила кар'єру завдяки членству в КПРС, а коли не членству, то лояльному ставленню до неї або активній участі у її діяльності. — Авт.) вважають політичні вбивства, репресії, а останнім часом також голодомор. Натомість не лише «закляті» комуністи, а й чимало тих, які вважають, що в СРСР жилося краще, терористами називають нових героїв, котрі, за нинішнім визначенням, боролися за незалежність України. Вони теж не визнають голодомор геноцидом лише проти українців, розв'язаний комуністичним режимом, посилаючись на недавню резолюцію ЮНЕСКО.

Найцікавіше, що й ті, й інші розповідають про це так, ніби жахи творилися — свідомо, чи ні, безпосередньо чи опосередковано не ними самими, їхніми батьками та дідами, а якимись монстрами, котрих нині треба затаврувати ганьбою. Останнім часом у цих дискусіях з'явилося щось інше, ніж досі: ті, хто це коїв, незалежно від політичного забарвлення, — борці за всенародну ідею, незалежність, світле майбутнє. Усупереч тому, що, приміром, співробітництво з окупантами в цілому світі осуджується і має цілком конкретне визначення: колабораціонізм. А терор — кров і смерть — він і є терор, і виправдати його не може жодна ідея чи пояснення, заради чого він здійснювався: задля незалежності чи світлого комуністичного майбутнього. І хоч би як нам хотілося сотворити з убивць національних героїв, незалежно від того, заради якої ідеї вони позбавляли когось життя. Але нам так хочеться мати своїх національних героїв, що ми сором'язливо намагаємося не відкривати ті сторінки їхнього життя, де їхні вчинки ніяк не вкладаються у рамки моралі.

Натомість наші «герої» були такими само людьми, як і ми — з тими само помилками й вчинками, якими можна пишатися. І не марсіани чи суціль росіяни вигрібали останню пригорщу зерна або картоплину з погребів в українських селах, виконуючи грандіозні плани хлібозаготівлі, а й ми, українці, прирікаючи на голодну смерть односельців. Часом ще жорстокіше, ніж прийшлі комісари продзагонів. Чому боїмося це визнати, натомість звинувачуючи «комуністичний режим» загалом? Чому не вислухаємо тих, хто це робив безпосередньо, а не лише тих, хто пережив голод 33-го? Боїмося ще однієї правди про себе?

І наостанок: певній частці нашого суспільства дуже кортить більшовицьким наскоком, перейменувавши вулиці та знісши пам'ятники тієї епохи, позбутися навіть згадки про неї. Вірять, що в такий спосіб це можливо зробити?

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ МОЯ ПОЗИЦІЯ

Двоголовий "Беркут"

Зрозуміло, що силовики не виконують функцій сестер милосердя. Так само зрозуміло, що навіть у країнах стабільної демократії «наведення громадського порядку» — картина не для людей зі слабкими нервами. У таких випадках і міцні часто підводять. Але зовсім не зрозуміло, чому українські спецназівці ділять учасників вуличних акцій на «своїх» і «чужих». Причому до категорії других, за незбагненною логікою, потрапляють ті, хто мав би бути саме «своїм».

4 листопада активісти специфічної політичної орієнтації святкували «день народної єдності». Не гортайте календарі: до України це свято не має відношення. «Народну єдність» відзначали в Росії — як річницю повстання проти поляків під проводом Мініна і Пожарського. Як відзначали, також цікава тема: скінхеди та інші бритоголові молодчики марширували по вулицях, вигукуючи расистські гасла і здіймаючи руки в знайомому з фільмів про фашистів жесті. До речі, це було справді «народне єднання»: російські правоохоронці охороняли маніфестантів від невдоволених, а деякі з них і собі дозволяли скидати рукою.

У Києві відзначальники російської дати влаштували «хресну ходу» на вшанування Казанської ікони Божої Матері. Влада, звичайно, дала дозвіл на таку благородну акцію: міський голова, як відомо, чоловік у нас богобоязкий до хворобливості... Утім, можна було передбачити, що в організованій ході, швидше за все, «нічого православного, крім політичного»: церковні хоругви затіняли чорні імперські прапори, а бабусь з іконками — дужі хлопці в камуфляжах з характерним московським «аканням».

Члени українських націоналістичних організацій оцінили таке «православне благочестя» як наругу над національною гідністю. Важко собі уявити, щоб «мазепинців» допустили в Москві не те що прапорами вимахувати, а просто організовано Тверською пройтися. Тому цілком адекватно було б, щоб і нас не принижували імперськими символами і вигуками. Тридцять молодих патріотів перекрили Трисвятительську з ультиматумом: вони пропустять ходу, але без «світської» атрибутики. На жаль, в Києві не було свята «народного єднання» в російському вимірі...

Заїжджих і вітчизняних проросійських активістів підтримали правоохоронці. Справді, як беркут, налетів «Беркут», кийками, ногами і стусанами збиваючи учасників блокування. Здавалося, все це відбувається не в центрі української столиці, а десь біля пам'ятника Мініну і Пожарському. І б'ють там польських окупантів. І на ґудзиках не тризуб, а двоголовий орел чи принаймні «мутантний беркут»...

Один з учасників блокування, якому «пощастило» засвоювати «беркутівське» виховання на власній спині, розповів, що їх не просто били і тягли по землі, а передражнювали українську мову, сміялися в очі. «Хода» спокійно тим часом посунула вулицями, якими досі не дають пройти на Покрову українським повстанцям...

Двоголовий «Беркут» клює українських громадян не лише в столиці. До медичних закладів після «помаху крил» «беркутівцями» на Ай-Петрі звернулися шестеро осіб. У одного з них — закрита черепно-мозкова травма, перелом лівої руки і двох пальців, забій грудей з переломом двох ребер. Спецназівці, ще раз повторюю, не сестри милосердя, але не до такої ж міри «брати жорстокості».

І останній свіжий приклад. 7 листопада «Беркут» на Майдані Незалежності торпедував кількох членів з ВО «Свобода» з притаманним набором больових прийомів. Чому в країні з претензіями на демократію громадяни-патріоти все ще «чужі» для правоохоронців з тризубами на мундирі, з українськими гривнями в кишені (що їх справно одержують від платників податків, ними побитих зокрема), і чужим гербом у голові. Якщо, звісно, крім кулаків, можуть похвалитися іншими робочими органами...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Семеро із п'ятнадцяти найбагатших людей Східної Європи — українці.
Такі дані оприлюднив журнал «Форбс»

Перший заступник міністра закордонних справ України Володимир ОГРИЗКО заявив: «Називають різні часові рамки вступу до СОТ — від кінця цього року до початку наступного. Однак мені зараз ще важко спрогнозувати, коли це відбудеться»
(Укрінформ)

■ У НОМЕР

З діагнозом вірусний гепатит «А» госпіталізовано сімох вихованців інтернату для розумово відсталих

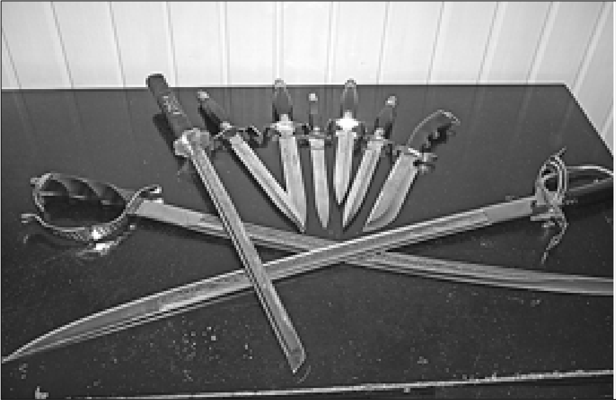
Вінниччина. У селі Плисків останніми днями до інфекційного відділення Погребищенської районної лікарні з діагнозом вірусний гепатит «А» госпіталізовано сімох вихованців (16—26 років) Плисківського будинку-інтернату III профілю (для розумово відсталих). Стан здоров'я потерпілих легкого та середнього ступеня тяжкості, **повідомляє прес-служба МНС.** В осередку захворювання фахівці районної та обласної СЕС проводять комплекс протиепідемічних та санітарно-гігієнічних заходів. Усього в інтернаті проживають 92 особи віком від 10 до 37 років.

Студентів учать заробляти гроші

Луганськ. У місцевому національному педагогічному університеті відкрилася Школа системного бізнесу. Тренінги із сучасних технологій призначені для тих, хто планує зробити перший крок у бізнесі. Автор ідеї, завідувач кафедри маркетингу університету Анатолій Путінцев, створив серію мультимедійних лекцій з теорії економіки. У програмі школи — практичні презентації діяльності великих вітчизняних і зарубіжних компаній, зустрічі з представниками шведських, швейцарських, китайських та інших світових компаній, які познайомлять слухачів школи з маркетинговими планами, різними методами продажів і поділяться секретами професійного успіху. Крім знань, студенти отримають реальні пропозиції з працевлаштування. Цікаво, що серед слухачів школи 80% — дівчата. Студенти заявляють: часи, коли бізнес був прерогативою чоловіків, уже минули.

Алла АНТІПОВА.

■ ФОТОФАКТ

Українські митники завадили вивезенню до Росії шести кинджалів, двох козацьких шабель та самурайського меча.

Фото прес-служби Державної митної служби України.

Через тринадцять років середня зарплата в Донецьку становитиме 16 тисяч гривень

Донецьк. Проект стратегії розвитку міста до 2020 року розглянуто в міській раді за участі представників політичних партій та громадських організацій. Документ розроблено в Інституті економіки промисловості НАН України. Так, за розрахунками авторів, доходи мешканців до 2020 року зростуть настільки, що середньомісячна зарплата становитиме 16 435 гривень, а пенсія — до 9 тисяч гривень. При цьому частка населення із сукупними доходами, нижчими за прожитковий мінімум, скоротиться з 53 до 14 відсотків.

Пріоритетними напрямами розвитку визначено охорону здоров'я, освіту, реформу житлово-комунального господарства, активізацію інноваційної та інвестиційної діяльності. До стратегічних цілей віднесено енергозбереження, розвиток малого бізнесу та вдосконалення системи муніципального менеджменту. Для поліпшення демографічної ситуації автори програми пропонують запровадити накопичувальні рахунки після народження дитини, молодіжне житлове кредитування, будівництво муніципального житла.

А ось у розвитку промисловості стратегія робить акцент на машинобудуванні, а не на вугільній чи металургійній галузі. В обласному центрі збираються застосовувати альтернативні джерела енергії, промислово використовувати шахтний метан. Для поліпшення навколишнього середовища передбачено очистити основні міські водойми, створити систему міської зливової каналізації, роздільне збирання побутових відходів, ліквідувати стихійні звалища та рекультивувати терикони і кар'єри.

Ліна КУЩ.

Прощавайте, «лампочки Ілліча»

Цього року сесія Житомирської міськради вперше виділила на реконструкцію електромереж сім мільйонів гривень. Це справжній прорив порівняно з часами, коли не могли нашкребти грошей хоча б на оплату електроенергії, й через борги навіть центральні вулиці вночі потопали в темряві. Скориставшись цим, «мисливці» за кольоровим металом поцупили тоді кабелю на величезну суму...

Нині місто освітлюється значно краще. Проте не всі задумуються над тим, що це справа недешева: як не будеш дбати про економію, ніякого бюджету не вистачить. Заміна однієї лампи старого зразка, що досі використовується для освітлення вулиць міста, на сучасну енергозберігаючу дає за рік 357 гривень економії. Хто вперше чує, дивується: світить так яскраво, а електроенергії споживає як звичайна стоватна, зазначає директор комунального підприємства електричних мереж зовнішнього освітлення «Міськсвітло» Юрій Янушевич. Довжина цих мереж у Житомирі — 800 кілометрів. Під опікою «Міськсвітла» 13 тисяч ліхтарів. Цього року мають реконструювати мережі на 26 вулицях і площах. Далі процес триватиме.

Пророблюються і варіанти освітлення внутрідворових територій. А щодо застарілих ламп, про які фахівці кажуть, що це вже навіть не вчорашній, а позавчорашній день, то їх на вулицях міста ще близько восьми тисяч. Якщо міськрада і далі зможе виділяти такі суми, як цього року, то «Міськсвітло» разом з підрядниками замінять їх за три роки, каже Юрій Янушевич.

Олексій КАВУН.

Житомир.

На знімку: такий тепер має вигляд один з адмінбудинків на майдані Корольова.

Фото автора.

Комунальники звітували про цьогорічний опалювальний сезон

28 лікарень, 109 шкіл і майже 120 дитячих садочків по всій Україні і досі залишаються без тепла. У власних домівках мерзнуть мешканці Дніпропетровської, Харківської та Херсонської областей. Тим часом Київ, Донецьк і Миколаїв звітував про стовідсоткову готовність до зими. Про це на своєму брифінгу повідомив заступник міністра з питань житлово-комунального господарства Сергій Зімін.

— Ми отримуємо усю інформацію з міст завдяки новоствореній оперативно-диспетчерській службі, є чіткі терміни підключення, і до 15 листопада цього року усі ці питання будуть вирішені, — запевнив він.

Заступник міністра також розповів про нові правила підключення індивідуальної системи опалення. За його словами, відповідний наказ міністра уже на проходженні і невдовзі буде прийнятий.

— По-перше, у багатоквартирних житлових будинках сто відсотків мешканців мають бути за таке опалення. А не так як це відбувається зараз: я вирішив, а сусід із п'ятого поверху — ні. По-друге, потрібна буде схема теплопостачання, яку має затвердити міська рада і після того буде надаватися відповідний дозвіл на підключення, — розповів Сергій Зімін.

Крім того, нагадав про боржників, які не розраховувалися за спожитий газ. Тут лідерами виступають Дніпропетровська, Луганська та Харківська області. — І хоча рівень виплат за спожитий газ зріс до 85%, нас ця ситуація не задовольняє, — наголосив пан Зімін і додав, що загалом по Україні борги становлять 736 мільйонів гривень.

Наталія ОВДІЄНКО.

Інститут онкології зможе зробити ремонт і купити обладнання

Учора в рамках акції «Україно! Я за тебе!» відбулася церемонія урочистої передачі сертифіката на суму 880 тисяч гривень Інституту онкології Академії медичних наук. Отримані кошти підуть на ремонт клініки і купівлю нового обладнання. Нагадаємо, Україна займає п'яте місце в Європі зі смертності дітей від онкозахворювань, щорічно фіксують близько 1500 випадків захворювання на пухлини і лейкози серед маленьких пацієнтів.

На знімку: директор Інституту онкології АМН України професор Сергій Шалімов, представник Благодійного фонду «Україно! Я за тебе!» Оксана Стародуб.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

За додаткові бюджетні надходження городянам робитимуть операції

Бюджетом розвитку назвали депутати міськради цьогорічний бюджет, хоча ще на початку року таким він не вважався. На останній сесії було зазначено, що дохідна частина за дев'ять місяців сягнула 210 мільйонів гривень, що майже у півтора разу перевищило минулорічні показники. Додаткові надходження будуть використані на низку соціальних програм, зокрема виділення коштів для проведення операцій хмельничанам в міських медичних закладах. Закладено в план зведення будинку для військових пенсіонерів. Передбачені заходи для зміцнення матеріально-технічної бази пожежно-рятувальної служби.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Генпрокуратура закрила справу про авіакатастрофу під Донецьком. Родичі загиблих з цим не згодні

Генпрокуратура завершила розслідування кримінальної справи про катастрофу літака Ту-154 під Донецьком у серпні 2006 року. «У ході попереднього розслідування обвинувачення було пред'явлено командиру повітряного судна. Однак у зв'язку з його загибеллю попереднє слідство у справі завершено», — сказав адвокат Ігор Трунов, який представляє інтереси потерпілих.

Він зазначив, що потерпілі вважають рішення про завершення розслідування причин трагедії незаконним і необґрунтованим. «Ми будемо його оскаржувати, бо слідством не було дано оцінку діям інших посадових осіб, які, на нашу думку, мають бути притягнуті до відповідальності», — заявив Трунов, додавши, що кожен пасажир цього літака був застрахований на суму більш як 300 тисяч доларів, однак суди стягнули на користь потерпілих суми від 500 до 1000 доларів.

Стало також відомо, що родичі жертв авіакатастрофи подали скаргу до Європейського суду з прав людини, у якій просять визнати порушеними їхні права за трьома статтями Європейської конвенції: «Право на справедливий судовий розгляд», «Право на ефективні методи правового захисту», а також «Право на життя».

■ ФОТОФАКТ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Учора в Києві Конгрес українських націоналістів провів біля посольства Естонії акцію підтримки рішення уряду цієї країни заборонити «Газпромові» будувати по дну Фінської затоки Північний газопровід.

У Грузії опозиція вирішила взяти тайм-аут

(Початок на 1-й стор.).

«Я і мої колеги (громадяни Грузії), що працюють на російські ЗМІ, з'ясовуємо, чи поширюється на нас запроваджений надзвичайний стан. Річ у тім, що напередодні було сказано, що збір і поширення інформації заборонені всім електронним і друкованим ЗМІ, крім Суспільного телебачення. Навіть по «Руставі-2» йдуть тільки фільми», — розповів «Голосу України» колега із Тбілісі. — «Журналісти з «РІА-Новини» з'ясували, що обмеження стосовно роботи ЗМІ стосуються насамперед роботи телебачення й радіо. Нам пообіцяли, що ситуація щодо друкованих та інтернет-ЗМІ з'ясується протягом дня. Обіцяли розіслати директиви. Тож мій статус і мої права в цих умовах мені поки що невідомі. У «РІА-Новини» мені сказали, що вони намагаються працювати «обережно». Крім того, телефони всіх лідерів опозиції, тих, хто ще на волі, прослуховуються. Погодьтеся, працювати в таких умовах і тим паче зустрічатися й брати в них коментарі складно. Навіть мою колегу із ВВС «прикривають» її колеги-англійці»...

Міжнародна організація «Репортери без кордонів» закликає грузинську владу забезпечити всі умови для того, щоб журналісти могли виконувати свою роботу.

Українська влада готова надати уряду Грузії будь-яку допомогу для розв'язання конфлікту. Зокрема, МЗС України заявив, що український народ дуже уважно стежить за подіями в Грузії і сподівається на їх кращий результат. Київ закликає лідерів обох сторін якомога швидше перейти до більш конструктивного діалогу — без застосування сили та провокацій.

Також в українському зовнішньополітичному відомстві відзначають, що нинішні події у Грузії — це внутрішнє питання країни, в яке нікому іншому втручатися не можна. Арсеній Яценюк, міністр закордонних справ України, направив у Тбілісі свого особистого представника, заступника міністра закордонних справ України Костянтина Єлисеєва, котрий уважно спостерігатиме за ситуацією в Грузії й повідомлятиме про найменші зміни в політиці обох сторін.

Інший заступник глави МЗС України Володимир Хандогій в інтерв'ю журналістам учора відзначив, що Україна готова надати допомогу Грузії, якщо остання звернеться до уряду країни із проханням про співробітництво.

Вл. інф.

За незаконний транзит платять грошима і життям

У закарпатському селищі Великий Березний прикордонники затримали десятьох нелегалів із Китаю. Вони втекли від чотирьох чоловіків, які утримували мігрантів у приватному будинку і знущалися з них. Господарем помешкання виявився 24-річний громадянин України. Як стверджують «зелені кашкети», це не єдиний випадок жорстокого ставлення до незаконних мандрівників з боку їхніх посібників.

Територією України проходить один з п'яти основних маршрутів незаконного переміщення людей до країн Західної та Центральної Європи. Він починається в Південно-Східній Азії і пролягає через Росію, Україну, Польщу та Словаччину. За останні п'ять років наші вартові кордону виявили більш як 84 тис. нелегальних мігрантів. За спробу незаконного транзиту вони платять і грошима, і життям. Днями спільно зі словацькими колегами співробітники Чопського прикордонного загону знайшли у горах тіло вихідця із Азії, який загинув від холоду і виснаження. А у вересні сталася інша трагедія: поблизу нашого кордону польські «зелені кашкети» затримали чеченську жінку з дворічним хлопчиком. Згодом спільно з українцями розшукали тіла трьох інших її дітей. Вони замерзли в горах. В інтерв'ю телеканалу «Інтер» чеченка Каміса Джамалдінова розповіла, що їхній перехід організував за 1,5 тисячі доларів український прикордонник. У Держприкордонслужбі це заперечують. «Керівництво Західного регіонального управління провело службове розслідування і жодних даних про причетність прикордонників до участі у незаконному переправленні громадянки Джамалдінової не виявила», кажуть у прес-службі ДПСУ. Нині справу веде оперативно-розшуковий відділ Чопського прикордонного загону спільно з СБУ. За оперативною інформацією, одним з імовірних організаторів переправлення є колишній військовослужбовець ДПСУ, мешканець Ужгорода. За систематичне невиконання умов контракту його звільнили у запас Збройних сил України у травні 2005 року.

На купе з ванною є попит

Вагон підвищеної комфортності, який пропонує своїм клієнтам Донецька залізниця, має попит у vip-пасажирів. З початку року цей вагон уже здійснив поїздки в складі потягів до Сімферополя, Севастополя, Москви і Києва. Всередині «будинку на колесах» — великий зал, кухня, просторе спальне купе. Кухня обладнана холодильником, мікрохвильовою піччю та електроплитою. У залі є м'який куточок, комп'ютер, аудіо- та відеотехніка. Спальне купе нагадує повноцінний готельний номер: ліжко, письмовий стіл, шафа, кондиціонер та ванна кімната. Передбачене також спеціальне купе для охорони і провідників.

На залізниці повідомили, що пасажири можуть замовити будь-який маршрут у межах графіку руху поїздів, у тому числі до країн СНД та Балтії. Щодо вартості послуг, то, наприклад, поїздка із Донецька до Києва і назад становитиме 14 369 гривень 26 копійок. Із них «чиста» оренда вагона-салону — понад 3 тисячі гривень за три дні, решта — оплата одинадцяти СВ-місць згідно з правилами перевезень.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Скоро в Крутах червонітиме калина

Поблизу меморіального комплексу Героям Крут, що у Борзнянському районі Чернігівщини, 300 кущів калини посадили учні середніх та професійно-технічних закладів, представники органів влади. Також проведено упорядкування прилеглої до меморіалу території. Акція проведена в рамках підготовки до відзначення 90-ї річниці подвигу юних гімназистів, студентів, які стали на захист молодої Української держави.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

■ ФОТОФАКТ

Всеукраїнський конкурс «Міс Івано-Франківськ 2007» відбувся в обласному музично-драматичному театрі.

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ).

Шість цілей для поліпшення життя

Відучора по всій країні розпочалася національна інформаційно-просвітницька кампанія «Україна 2015. Цілі розвитку тисячоліття». Про це стало відомо під час спільної прес-конференції Представництва ООН в Україні та Мінекономіки. Тривати програма має рік. Цього часу, сподіваються організатори, буде достатньо, щоб у суспільстві заповнився інформаційний вакуум стосовно зрушень у досягненні «Цілей розвитку тисячоліття».

— Усесвітня кампанія із впровадження в життя Цілей тисячоліття, — каже координатор системи ООН в Україні Френсіс О'Доннел, — діє не перший рік. Ми вже на середині нашого шляху. І нині знову виникла потреба в інформуванні українського суспільства. Тільки цього разу — це певною мірою звіт про те, чого вдалося досягти, а чого — ні. Паралельно — й анонсування наших планів на майбутнє.

Нагадаємо, що сім років тому лідери 189 країн, зокрема й наш Президент, підписали Декларацію тисячоліття ООН. Тим самим глава держави від імені всієї країни узяв на себе зобов'язання досягти Цілей тисячоліття в галузі розвитку до 2015 року. Перед Україною їх було поставлено шість: подолання бідності, забезпечення якісної освіти та сталого розвитку довкілля, поліпшення здоров'я матерів та зменшення дитячої смертності, обмеження поширення СНІДу та забезпечення гендерної рівності в суспільстві. Якісні зрушення, переконаний О'Доннел, є з кожної цілі. Утім, роботи ще дуже багато. Загалом, на саме інформування планується витратити близько 60 тисяч доларів.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

■ СВІТ КОРОТКО

ПАКИСТАН

Заарештовано тисячі прихильників Беназір Бхутто

Пакистанська поліція заарештувала тисячі прихильників колишнього прем'єр-міністра країни Беназир Бхутто, лідерки однієї з провідних опозиційних сил країни — Партії пакистанського народу. 13 листопада опозиція під керівництвом Бхутто планує провести з міста Лахор марш, який закінчиться тільки у разі відставки президента країни Первеза Мушаррафа з посади командувача армії. Нагадаємо, що колишня прем'єрка, яка останні вісім років проживала в еміграції, прибула на батьківщину 18 жовтня. На її кортеж було скоєно напад, унаслідок чого майже 140 чоловік загинуло і більш як 500 поранено. Однак Беназир Бхутто заявила, що має намір залишитися в країні і брати участь у майбутніх парламентських виборах.

ФІНЛЯНДІЯ

Жалоба по розстріляних у школі

Учора по всій країні тривала жалоба по загиблих під час стрілянини, яка сталася в середу в школі Йокела в місті Туусула, за 60 кілометрів від Гельсінкі. Там юнак відкрив вогонь під час уроків, після чого вистрелив у себе. Жертвами стало дев'ять осіб: двоє дорослих — директор школи і медсестра — та шестеро учнів, а також сам стрілець.

Про плани влаштувати стрілянину в школі 18-літній учень повідомив напередодні на популярному сайті You Tube. Там він розмістив відеоролик, де зняв себе на тлі школи, і погрожував розправою.

США

Кожен четвертий бездомний — ветеран війни

Американська громадська організація «Національна спілка проти безпритульності» провела загальнонаціональне соціологічне дослідження, яке показало, що кожен четвертий бездомний у США є ветераном якої-небудь минулої чи нинішньої війни.

«Армія» бездомних ветеранів, свідчить дослідження, нараховує приблизно 194 тисячі чоловік. У доповіді відзначається, що нічліжки — доля не тільки літніх учасників в'єтнамської війни. Дедалі частіше в притулках і біля благодійних «супових кухонь» для бездомних з'являються молоді відставники, що брали участь у нинішніх воєнних кампаніях в Іраку й Афганістані.

КИТАЙ

Велику Китайську стіну руйнують китайці

Правоохоронні органи Китаю заарештували чотирьох чоловік за руйнування ділянки Великої Китайської стіни під час незаконного видобутку вугілля в горах Лулян. 40-літній лідер злочинного угруповання на прізвище Ван зізнався, що частину стіни висотою 10 метрів і довжиною 23 метри було повністю знесено спецтехнікою під час робіт. Нагадаємо, що історична пам'ятка входить до реєстру ЮНЕСКО, а з серпня цього року стіна поповнила новий список «семи чудес світу».

■ ТЕРМОМЕТР

94 відсотки полтавчан обслуговується сімейними лікарями

В Полтаві підбито підсумки роботи галузі охорони здоров'я. За 9 місяців цього року у місті не зареєстровано материнської смертності, а рівень дитячої смертності нижчий, ніж в області і по Україні. Проте складною залишається ситуація стосовно туберкульозу: виявлено ще 131 хворого, з них 4 дитини. Загалом по місту план профілактичних флюорографічних обстежень на 2007 рік виконано на 80 відсотків.

Нині лікарями сімейної медицини обслуговується 94 відсотки полтавчан. Розширюється мережа закладів сімейної медицини, завершується будівництво двох нових амбулаторій. Стабілізувалися показники серцево-судинних захворювань. Водночас збільшилася кількість первинних виходів на інвалідність з причини гіпертонічної хвороби.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Ні — корупції при отриманні медичних послуг!

Чернігівський Центр прав людини розпочинає реалізацію проекту «Клятва Гіппократа без корупції». Його мета знизити рівень корупції при наданні державних послуг працівниками медичних закладів міста Чернігова шляхом захисту прав пацієнтів та підвищення рівня правової обізнаності як медперсоналу, так і населення. Пацієнти, котрі стикнулися з порушенням своїх прав, фактами корупції в системі охорони здоров'я, зможуть звернутися по юридичну консультацію до міської поліклініки №3. У десяти медичних закладах Чернігова буде розміщено поштові скриньки для збору інформації про факти корупційних дій серед медичного персоналу, пропозицій громадян та медпрацівників.

Цей проект виконуватиметься спільно з управлінням охорони здоров'я Чернігівської ОДА, Чернігівською міською лікарнею №1, УМВС України в Чернігівській області.

На допомогу серцю

Нещодавно на базі Одеської обласної клінічної лікарні відкрився регіональний Центр кардіохірургії, розрахований на обслуговування населення півдня України.

Фото Андрія НОВАКА (Укрінформ).

— Цей центр — перша ластівка. У майбутньому такі центри відкриють і в інших регіонах країни. На черзі — Львів і Донецьк, — повідомив міністр охорони здоров'я України Юрій Гайдаєв.

Кардіоцентр оснащено сучасним устаткуванням. Тут є кабінети функціональної діагностики, рентгено-комп'ютерної томографії, біохімічна і бактеріологічна лабораторії. До роботи в центрі залучено фахівців із широким практичним і науковим досвідом у кардіохірургічній галузі. В Одеській обласній клінічній лікарні операції на серці роблять з 1979 року.

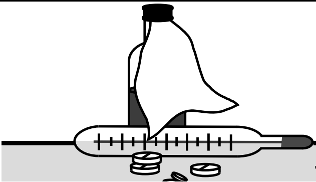
На знімку: під час огляду пацієнтів.

Під загрозою епідемії СНІДу

Щомісяця одеські медики реєструють від 80 до 100 нових випадків інфікування ВІЛ. Як повідомила в. о. начмеда міського центру профілактики ВІЛ-інфекції і боротьби зі СНІДом Вікторія Рижкова, на 1 листопада цього року в Одесі виявлено близько 20 тисяч осіб, котрі живуть із ВІЛ. Із них приблизно половина перебуває на диспансерному обліку, а 10% інфікованих хворі на СНІД.

За словами медиків, переважно ВІЛ реєструється серед осіб молодого працездатного віку — від 20 до 36 років. Захворюваність у цій групі становить 1,4% усього населення міста. Більш як 60% усіх інфікованих в Одесі заразилися статевим шляхом і 38% під час ін'єкцій.

Сторінку підготовлено за матеріалами і знімками інформагентств, інтернет-сайтів та власних кореспондентів.

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

— Здрастуйте, безплатний лікарю! — Здрастуйте, безнадійно хворий!

Порятунок для «поспішайок»

У Донецьку відкрито центр надання допомоги новонародженим

Крихітка, яка лежить у кювезі дитячої реанімації регіонального центру охорони материнства та дитинства, народилася вагою 860 грамів. У неї ще немає імені, вона не може самостійно дихати і підключена до апарату штучної вентиляції легенів. Вісім днів тому мама, мешканка Волноваського району, народила доньку на 27-му тижні вагітності. «У перші хвилини народження дитині була проведена комплексна інтенсивна терапія із введенням препарату куросурф, — розповідає завідувач відділення Дмитро Безсонов. — Тепер стан дитини — стабільний, вона може періодично самостійно дихати, але поки що не зовсім адекватно. Апарат підтримує дихальну функцію на достатньому рівні».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

Неонатальне відділення дитячої клінічної лікарні Охмадит.

У регіональному центрі одночасно перебувають до 20 недоношених немовлят. Тепер допомога тим, хто поспішив з'явитися на світ, буде ефективнішою: медичний заклад отримав обладнання від Фонду Віктора Пінчука, який опікується Всеукраїнською мережею центрів допомоги новонародженим «Колиски надії». Лікарня отримала два сучасні апарати для штучної вентиляції легенів, у тому числі — високочастотний: його використовують тоді, коли важкі ураження легенів не дають змоги застосувати звичайну вентиляцію. Такого обладнання українські медики ще не використовували. Крім того, до комплексу входить сучасний апарат ультразвукової діагностики, графічний монітор для респіратора, комп'ютерна техніка.

— Центр у Донецьку став дванадцятим у нашій програмі, — сказала віце-президент Фонду Віктора Пінчука із питань охорони здоров'я Лариса Полякова. — Плануємо відкриття таких центрів у всіх регіонах України. Вперше на етапі пологового будинку в Донецькій області ми створили повний цикл дихальної підтримки для реанімації новонароджених. І нам важливо знати, як працює це обладнання, щоб набутий досвід могли застосувати наші колеги.

Смертність немовлят до одного року в Донецькій області становить 13,3 випадка на кожну тисячу народжених (дані за перше півріччя цього року). Порівняно із минулим роком цей показник збільшився, але це пояснюється тим, що з 1 січня Україна перейшла на світові стандарти реєстрації новонароджених і почала виходжувати немовлят із вагою від 500 грамів. «Коли я починав працювати, таким дітям просто не могли надати допомоги, — пригадав генеральний директор регіонального центру охорони материнства і дитинства Володимир Чайка. — Для недоношених дітей використовували дихання «рот у рот», контрастні ванночки.

Найефективнішими є реанімаційні заходи у перші п'ять хвилин після народження, тому в центрі дотримуються політики «мама — кращий інкубатор для транспортування потенційно недоношеної дитини». Тобто жінки з усієї області, в яких є ризик передчасних пологів, доставляються до Донецька і народжують уже тут. Адже перевезення новонародженого і навіть тимчасове зменшення температури тіла загрожує ускладненнями.

Ліна КУЩ.

Не вистачає донорських органів

Потреба в трансплантації органів в Україні в сотні разів перевищує кількість зроблених операцій. Згідно з даними Міністерства охорони здоров'я, щорічна потреба в трансплантації органів у нашій країні становить: у трансплантації нирки — 2500, серця — 1500, печінки — 1500 одиниць. При цьому протягом останніх 30 років, за інформацією Асоціації хірургів, в Україні виконано лише 4 пересадки серця, 58 пересадок печінки і менш як 2000 операцій з трансплантації нирки.

В Асоціації хірургів основну причину проведення такої незначної, порівняно з потребою, кількості операцій бачать у недосконалості українського законодавства. В ньому, зокрема, забороняється лікарям брати донорські органи в померлого без згоди його родичів. Це практично унеможливлює одержання медиками органів, придатних для трансплантації.

Водночас у країнах з високим рівнем розвитку медицини кількість донорів становить 20—40 осіб на мільйон населення. А кількість трансплантацій органів, проведених в Україні, щорічно становить близько 1,5 на мільйон населення, тобто 1,1 відсотка від загальної потреби в трансплантації органів.

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

До села «швидка» доїде...

В Україні щороку понад 15 млн. громадян потребують екстреної медичної допомоги з різних причин. Нарешті створюється єдина система невідкладної медичної допомоги. Уряд затвердив відповідну державну програму. Йдеться про надання населенню екстреної медичної допомоги на догоспітальному та госпітальному етапах.

— Нова система — це зміна погляду щодо надання екстреної медичної допомоги постраждалим внаслідок різних ситуацій, — констатував перший заступник міністра охорони здоров'я Олександр Орда. — Вона передбачає, з одного боку, оперативність зв'язку та інформування, можливість якнайшвидшого прибуття бригади медиків до потерпілого спеціальним сучасним автомобілем та з цієї хвилини надання безперервної та якісної медичної допомоги хворому відповідно до складності травми. З другого — забезпечення високої фаховості, полегшення умов, підвищення оплати праці та соціального захисту працівників екстреної медичної служби.

Відповідно до нової програми будуть оснащені медичні заклади, насамперед у сільській місцевості. При семи територіальних центрах ЕМД (АР Крим, Дніпропетровської, Донецької, Запорізької, Львівської, Одеської та Харківської областей) створюються реанімаційні центри.

Нині у випадках надання екстреної медичної допомоги потерпілих із сільської місцевості спочатку необхідно доставити до районної лікарні, звідти — до обласної і тільки потім до спеціалізованого медичного закладу. Так втрачається час. Відсутній ефективний зв'язок для виклику швидкої медичної допомоги. Фактично відокремлені від надання екстреної медичної допомоги працівники міліції, пожежні та інші категорії робітників систем дорожнього, залізничного, водного та повітряного транспорту.

МОЗ на базі Центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф уже готує фахівців за сучасними європейськими стандартами. Однак передбачена підготовка й немедичних працівників — парамедиків, які зможуть надати першу невідкладну допомогу.

Обсяг фінансування заходів програми з державного бюджету становитиме 328 416,5 тис. грн.

Під «Лікарняним листком» підписалася Ольга ВАУЛІНА.

9 листопада — День української писемності і мови

Там слово рідне, мов калина, у юних душах пророста...

(Початок на 1-й стор.).

Олена Сергіївна довго виношувала ідею. Поділилася нею з Валентиною Стрілько, головою Міжнародного конгресу захисту української мови. Це було на одному із зібрань конгресу в Києві. Повернулася зі столиці окриленою, зібрала вчителів і обговорила з ними всі деталі справи. Задум колегам сподобався, та й сумнівів не бракувало. Адже Запоріжжя — хоч і серце України, а рідна мова тут десятиріччями не була в пошані, витіснена на села та в невеликі міста. За таких умов зібрати експонати, гідні краєзнавчих музеїв, не так і просто.

Але світ не без добрих людей, а діти — найкращі провідники ідей своїх наставників. Як розповіла завідувачка музею Людмила Павлюк, і школярі, і ліцеїсти просто марили пошуковою справою. Хтось приніс довоєнну друкарську машинку, хтось — знайдені на горищі фронтові трикутнички дідуся та листи бабусі, написані у відповідь. Дивовижно — в одній із матвіївських родин зберігся переписаний від руки роман Василя Чумака «Бране поле» — така була в людей тяга до слова!

Заступник директора Запорізького педучилища і ведуча програми «Мова рідна, слово рідне» на обласному радіо Світлана Коваленко подарувала музеєві перше повне видання «Кобзаря» 1905 року та «Кобзарі», видані у 1946-1947 роках за кордоном. Є й інші раритети — україномовні книги «Акафіст» (1897) та «Життя преподобного Василія» (1905), фотознімки першої в селі хати-читальні, довоєнного запорізького Союзу українок, випускників школи 1947 року, майже половина яких стала учителями української мови. Безцінні й архівні документи та словники.

Нині в музеї понад тисячу експонатів, представлених у відділах «З минувшини сивої вісті», «Як довго ждали ми своєї волі слова», «Плекаємо в серці кожне гроно — прозоре диво калинове», «Як вогонь, у серці я несу в майбутнє невгасиму мову, слово незабутнє». А п'ятий відділ — Шевченківська світлиця, де проходять уроки української мови й літератури для ліцеїстів, де приймають почесних гостей. Недавно у книзі відгуків поставив автограф міністр освіти і науки Станіслав Ніколаєнко...

І все ж найбільше надбання педколективу — діти, залюблені в рідну мову. Вони виростають і йдуть у велике життя. Сьогодні перші екскурсоводи музею Євгенія Богачонок, Наталія Курилова, Валерій Цибулько, Альона Цьонь, Тетяна Бойко та Ольга Постовіт — уже студенти. А їхню естафету несуть одинадцятикласники Ярослава Морщ, Катерина Коцюба, Анастасія Артюх, Ігор Заяць і Тетяна Кособан. Уже готується резерв екскурсоводів із дев'ятикласників, відбираються кандидати серед семикласників.

— Чим більше залучимо учнів до роботи громадської ради музею, тим краще, — вважає директор «Всесвіту» Олена Фесенко. —Роботи й справді невпрогорт. Майже щотижня в нас екскурсії з інших шкіл області, особливо із Запоріжжя. І всім тут цікаво. Отже, рідне слово потроху проростає в юних душах, а значить — Україна як держава має майбутнє.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

■ А ЯК У НИХ?

Естонський мовний досвід

Коли Естонська Республіка проголосила свою незалежність, там гостро постала мовна проблема. Це й не дивно: одна третина населення була російськомовна. Тодішній президент Росії Борис Єльцин навіть підписав тоді зі своїм естонським колегою угоду. Зокрема, йшлося про те, що в разі, коли російськомовні громадяни зажадають повернутися на історичну батьківщину, естонська сторона не чинитиме жодних перешкод. Утім, як засвідчила статистика, жодна російськомовна родина з Естонії не повернулася на Батьківщину. Тут вагому роль відіграли два чинники. Перший — це набагато вищий соціальний рівень життя, що їм тоді могла запропонувати прибалтійська республіка. Плюс рівень політичних свобод, відкритість суспільства. Одне слово, європейські стандарти, хоча й зі своїми плюсами та мінусами. Та головну роль, вважають самі естонці, відіграла реалізація методики мовного занурення.

Така методика з'явилася в Канаді в 1965 році. Нині її запроваджують у багатьох країнах, приміром, у Японії, Америці, Фінляндії, Іспанії, Австралії і в тій-таки Естонії. Суть — у вивченні другої мови, зокрема представниками національних меншин, зі збереженням та збагаченням знання своєї рідної. При цьому зберігається власна особиста національна ідентичність за формування поваги до держави, в якій проживає людина, та інтегрування в оточуюче суспільство. Водночас формуються і здібності для подальшого вивчення інших іноземних мов.

Тож після здобуття незалежності та проголошення естонської мови державною перед урядом постало завдання інтегрувати одну третину населення у соціальне, політичне та економічне життя країни. Для розв'язання цього питання естонські можновладці й звернули увагу на канадську методику. Як відомо, так склалося історично, що Канада — то англо-французька країна. І вказану методику канадійці спочатку апробували у себе, до того ж небезуспішно. Тож після широкого обговорення в Естонії було ухвалено рішення: розпочати програму. Її мета, зазначимо, — не заміна однієї мови на іншу або заміна уроків з інших предметів уроками вивчення мови. Завдання полягає в тому, щоб дати учням знання ще однієї мови. А це означає, що всі слухачі після проходження певного курсу вільно володіють естонською (уміють читати, писати, розмовляти, розуміють почуте). При цьому вони мають гарні знання з російської, інших предметів, а ще досконало володіють третьою мовою. Натомість естонськомовне населення вивчало як додаткову російську мову. А в підсумку це дозволило і тим, і тим розуміти й цінувати і естонську, і російську культуру.

Тому коли у нас в Україні дебатується проблема надання російській мові статусу державної, варто звернути увагу на досвід Естонії. Державна мова є державною, та при цьому ніхто не заважає (а навіть усіляко сприяє) тому, щоб громадянин знав не одну, а кілька мов. А в підсумку це на користь і самій людині, і державі. Адже з таким багажем набагато легше інтегруватися, як нині модно казати, в європейську спільноту. А держава виграє від того, що зникає національне напруження.

Марина КРИВДА.

■ ФОТОФАКТ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У столичному експоцентрі «Спортивний» відбулося відкриття виставки «Книжковий світ-2007», що триватиме з 8 по 11 листопада.

ТПУ чекає на спростування «наклепів»

Печерський суд столиці 30 жовтня ухвалив рішення, яким спростував звинувачення газети «Дзеркало тижня» на адресу Тендерної палати України. Про це заявив на позавчорашній прес-конференції її голова Володимир Лаба.

Нагадаємо, позов до суду спричинили критичні матеріали про діяльність ТПУ, що публікувалися в тижневику з наполегливою послідовністю впродовж багатьох номерів. Свого часу представники палати попереджали, що доводитимуть «наклепницький характер» публікацій в судовому порядку. Як бачимо, слова свого додержали.

Посилаючись на рішення суду, ТПУ вимагає офіційних спростувань від «ДТ». За словами Володимира Лаби, газета не випадково проводила затяжну «чорну піар-кампанію» проти Тендерної палати: масовані удари свідчать про «зведення рахунків», а не справедливу критику. Він звернув увагу, що специфічні матеріали почали з'являтися після того, як ТПУ викрила махінації у сфері держзакупівель під дахом Міністерства оборони. Зокрема, пан Лаба вважає зацікавленими в таких публікаціях конкретних осіб: заступника головного редактора — дружину міністра оборони та колишню керівницю Департаменту координації держзакупівель при Мінекономіки.

У поширеній офіційній заяві ТПУ вказано не тільки імена, причетні до появи статей, а й навіть наводиться «прейскурант» «рекламних» послуг: «з достовірних джерел відомо, що розміщення такого роду інформації в газеті «Дзеркало тижня» може коштувати порядку 10—15 тисяч у. о.» В ТПУ попереджають, що у разі продовження «наклепницьких» публікацій, вони й надалі звертатимуться до суду, щоб захистити свою репутацію.

Присутні на прес-конференції представники «ДТ» пообіцяли опротестувати рішення Печерського суду і подати зустрічний позов до ТПУ. У свою чергу Тендерна палата планує найближчим часом провести громадське обговорення публікацій у тижневику.

Вл. інф.

■ СПОРТ

Свідки чужого свята

Футбол. Ліга чемпіонів. Груповий раунд. 7 листопада.

Група Е. «Барселона» (Іспанія) — «Рейнджерс» (Шотландія). 2:0. «Ліон» (Франція) — «Штутгарт» (Німеччина). 4:2. «Барселона» — 10 очок, «Рейнджерс» — 7, «Ліон» — 6, «Штутгарт» — 0.

Група F. «Спортінг» (Португалія) — «Рома» (Італія). 2:2 (Лієдсон, 22, 64 — Кассетті, 4, Полга, 90).

«Манчестер Юнайтед» (Англія) — «Динамо» (Україна, Київ). 4:0. Голи: Піке, 31, Тевез, 37, Руні, 76, Кріштіану Роналду, 88.

«МЮ»: Ван дер Саар (Кущак, 46), Сімпсон, Відич, Піке (Еванс, 73), Евра, Кріштіану Роналду, Каррік, Флетчер, Нані, Руні, Тевез (Саа, 68). Тренер — Алекс Фергюсон.

«Динамо»: Шовковський, Маркович, Діакате, Федоров, Каддурі, Ващук, Гусєв (Ребров, 46), Гіоане, Корреа, Мілевський (Бангура, 77), Ротань (Рінкон, 46). **Тренер** — Олег Лужний.

Попереджено: Руні, 18, Діакате, 32, Корреа, 37.

Арбітр — Ян Вегереєф (Нідерланди).

Манчестер. Стадіон «Олд Траффорд». 75 017 глядачів. 10 градусів.

	В	Н	П	М	О
1. «МЮ»	**4**	**0**	**0**	**10—2**	**12**
2. «Рома»	**2**	**1**	**1**	**6—4**	**7**
3. «Спортінг»	1	1	2	5—6	4
4. «Динамо»	0	0	4	3—12	0

Група G. «Інтер» (Італія) — ЦСКА (Росія). 4:2. «Фенербахче» (Туреччина) — ПСВ (Нідерланди). 2:0. «Інтер» — 9, «Фенербахче» — 8, ПСВ — 4, ЦСКА — 1.

Група H. «Стяуа» (Румунія) — «Севілья» (Іспанія). 0:2. «Славія» (Чехія) — «Арсенал» (Англія). 0:0. «Арсенал» — 10, «Севілья» — 9, «Славія» — 4, «Стяуа» — 0.

Півоборонець «МЮ» Оуен Харгрівз напередодні матчу з киянами висловився в пресі, зазначивши, що матч виявиться для манкуніанців легкою прогулянкою. «У Києві «Динамо» мало надто непереконливий вигляд. Склалося враження, що кияни нас побоюються. Забити чотири м'ячі в Лізі чемпіонів, особливо на виїзді, дуже складно. І це зайвий раз доводить, що українці, можливо, ще не зовсім готові до турнірів такого рівня. Можливо, вони захочуть реабілітуватися і показати гарну гру на «Олд Траффорд». Однак я перереконаний, що матч для нас буде легким і ми вже в середу завоюємо путівку в плей-оф».

Такий прогноз, загалом, хоч як це прикро, підтвердився. Хоча гості почали зустріч зібрано, насамперед організувавши гру в обороні. Отож «МЮ» в дебюті ніяк не вдавалося створити бодай гострий момент. Хоча бажання у підопічних Алекса Фергюсона, котрий відзначає 21-річницю перебування на тренерському містку видатного клубу, було багато.

Таке видиме для нас благополуччя, на жаль, тривало хвилин 25—30. А потім манчестерці посилили тиск і помітно додали у швидкості. Тому одразу виникло запитання: а чи витримають наші все це? Не витримали. В першому випадку нас «пробили» після розіграшу штрафного. А в другому — послизнувся Корреа, і на вістрі миттєвого контрвипаду «МЮ» опинився Тевез, котрий не забарився — з ходу пробив сильно і влучно.

Після перерви на полі з'явилися Ребров із Рінконом і дещо посилили динамівську гру. Навіть два моменти організували наші футболісти, справжні — гольові. Але не забили. Та й Томаш Кущак виявився добрим воротарем, непробивним. А ще він дуже старався, бо його колезі — основному воротареві манкуніанців — уже 37 років. І його кар'єра наближається до фінішу. Отже, 25-річний поляк, схоже, неабияк цінує свій шанс.

Не вдалося нашим, так це залюбки зробили господарі. Вони ще двічі забили, граючи до останньої миті. Ніби вони програвали, а не «Динамо». Отака бойовитість, бажання битися за кожний м'яч протягом усього ігрового часу нічого окрім захоплення не викликає.

Промисловий Манчестер нічим особливим не вирізняється. Ані в плані архітектурних та історичних пам'яток, ані в плані мистецьких заходів. Тому населення міста в переважній більшості, як пояснював мені один активний уболівальник, серцем любить свій «Юнайтед». І на його матчі на «Олд Траффорд» вони приходять родинами, ефектно екіпіровані, і дуже гарно вболівають, неначе одна гігантська сім'я. А клуб робить усе для своїх друзів, щоб їм хотілося приходити на стадіон щоразу, створюючи для цього масу всіляких зручностей. А головну справу виконує команда, демонструючи блискучий футбол. До речі, цей зірковий колектив має у своїх лавах багато молоді. Отже, у нього хороше майбутнє.

Зрозуміло, в якому настрої ми поверталися додому. Але що вдієш, коли «Динамо» невпинно деградує. На жаль, на цей процес впливають і постійні травми гравців. Про те, що Клебер і Родріго подалися до Бразилії робити операції, ми вже писали. А тут на тренуванні напередодні матчу в Манчестері зазнали ушкоджень Юссуф і Несмачний і вийти на поле не змогли. Та й президент ФК «Динамо» залишився вдома з високою температурою. Це вперше він не вилетів з командою на зустріч.

Новий коуч (поки що тимчасовий) «Динамо» Олег Лужний, котрого в Англії добре знають і поважають, звичайно, в глибині душі сподівався на ліпший свій дебют у ролі тренера. Але за кілька днів, протягом яких він несподівано опинився біля керма команди, зробити диво не зміг. І це нереально, бо Олег Романович — не чарівник. А перевести подих часу просто немає. Тепер у нього новий іспит — недільний поєдинок чемпіонату вдома з «Шахтарем»...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Манчестер—Київ.

Дякуємо керівництву ФК «Динамо» за допомогу в організації цього репортажу.

Визначився і Блохін

Футбол. Для підготовки до матчів відбірного етапу Євро-2008 з Литвою (17 листопада в гостях) і Францією (21 листопада в Києві) наставник збірної України Олег Блохін викличе: **воротарів** — Олександра Шовковського («Динамо», Київ), Андрія П'ятова («Шахтар», Донецьк); **оборонців** — Андрія Несмачного, Сергія Федорова (обидва — «Динамо»), Володимира Єзерського, Олександра Кучера (обидва — «Шахтар»), Андрія Русола («Дніпро», Дніпропетровськ); **півоборонців** — Олега Гусєва, Руслана Ротаня (обидва — «Динамо»), Сергія Назаренка, Олега Шелаєва, Олександра Гриця (усі — «Дніпро»), Олексія Гая («Шахтар»), Максима Калиниченка («Спартак», Росія, Москва), Анатолія Тимощука («Зеніт», Росія); **нападників** — Андрія Вороб'я («Дніпро»), Андрія Вороніна («Ліверпуль», Англія), Артема Мілевського («Динамо»), Андрія Шевченка («Челсі», Англія).

* * *

У ПФЛ відбулося жеребкування 1/4 фіналу Кубка України. На цій стадії турніру зустрічаються: «Іллічівець» — «Чорноморець», «Металург» Д — «Нафтовик-Укрнафта», «Ворскла» — «Шахтар», «Таврія» — «Динамо». Перші матчі 1/4 фіналу розіграшу Кубка України буде проведено 8/9 грудня, поєдинки у відповідь відбудуться 15/16 грудня.

■ НАШ ДРУГ — ЛИСТОНОША

Світлана Сапіга з Високопілля

Світлана Сапіга каже, що її посада начальника — доволі «гнучка», бо коли треба, то сама стає до прилавку, щоб обслуговувати відвідувачів. Понад три роки тому мережу поштового зв'язку на Херсонщині було оптимізовано, і тепер Високопільський районний вузол зв'язку, де пані Світлана була керівником, увійшов у склад трьох вузлів до центру поштового зв'язку, зосередженого у Великоолександрівському районі. А її посада стала нині дещо нижчою: начальник дільниці.

Херсон

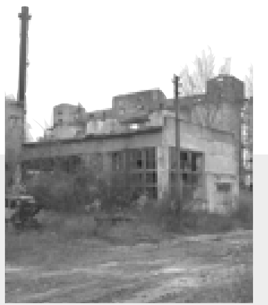
Але роботи не поменшало, адже поштовики, де основний склад колективу — жінки, склавши руки не сиділи ніколи. Бо пошта в селі залишається чи не єдиним закладом, де щодня відчиняються двері. Люди йдуть сюди не лише за листівками чи конвертами, а й коли треба замовити ліки чи здати фотоплівку. А вже господині напевно знають, що на пошті завжди купиш і мило, і пральний порошок, і будь-який засіб для чищення. Навіть папір туалетний без проблем можна придбати у листоноші. «Як приходить наша Галина з пенсією, то одна сумка в неї з листами та газетами, а інша — з усілякою всячиною; дивитися шкода, як обриває тягар жіночі руки. Тож намагаюся побільше в неї всього купити, щоб легше було бідоласі», — розповідала мені старенька, з якою зустрілися на порозі пошти.

15 років працює на високопільській пошті Світлана Сапіга. У її підпорядкуванні — 16 вузлів зв'язку, більш як півсотні людей. І все ж парадоксально виходить. Листоноша в селі — шанована й бажана людина, якій завжди раді, бо часом крім неї ні з ким і поспілкуватися тому, хто самотній. А от у держави це ремесло аж ніяк не в пошані, бо спробуйте знайти того, в кого зарплата менша, ніж у листоноші. А велосипеди, про які так багато говориться? Якби ж їх справді видавали для роботи, а то доводиться купувати за власні кошти, хіба що сприяння є в отриманні кредиту на придбання двоколісного коня. Але попри все героїні поштового «фронту» залишаються вірними обраній дорозі й продовжують служити своїм землякам. «Куди ж подітися, коли люди в селі й цій роботі радіють, — усміхається Світлана Семенівна, — виробничі плани все-таки виконуємо, за що грамоти та подяки від керівництва маємо».

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон—Високопілля.

Фото автора.

Ці корпуси Луківського комбінату будівельних матеріалів пам'ятають часи, коли виробництво тут не зупинялося навіть уночі

Якщо не в Париж, то хоч на поле

■ ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

У довоєнний період крейду з Лукова використовували парфумери із Франції. За радянської влади нею розкислювали грунти на Поліссі. Нині старий промисел майже мертвий.

Старожили пам'ятають, як євреї Лукова в передвоєнний період, коли Волинь була окупована буржуазною Польщею, викупили поблизу містечка два гектари землі й розгорнули там кар'єр для видобування крейди. Викопану вручну крейду наймані робітники розводили в спеціальних ємностях, а потім пропускали цей розчин системою жолобів. Найлегші, найтонші частки крейди осідали. Їх вибирали, затарювали і відправляли в Париж. А там уже з луківської крейди виготовляли відомі всьому світу французькі пудри і помади.

За радянських часів на базі луківського родовища крейди, запаси якої 1959 року були затверджені в обсязі 10,5 мільйона тонн, побудували потужний комбінат будівельних матеріалів. Щорічно він переробляв більш як сто тисяч тонн крейди. Використовувалася вона переважно для комбікормових заводів, а також відвантажувалася колгоспам для розкислення грунтів. Частину крейди продавали будівельникам, а також населенню. Розфасована в целофанові мішечки, вона запам'яталася мені своєю сірістю й непривабливістю. Тож хороша господиня навряд чи зважилася б використовувати її за прямим призначенням. Річ у тім, що крейду сушили гарячим повітрям, яке подавалося просто з топки котла. А топили тут кіптявим волинським вугіллям. Легко уявити, скільки сажі потрапляло в крейду. Справі можна було б зарадити, якби котельню перевели на газ. Але далі обіцянок і проекту справа не пішла.

Потім колгоспам стало не до концкормів і вапнування грунтів. Попит на крейду впав. Якщо 1990 року підприємство виготовило 114 тисяч тонн меленої крейди, то 1996-го — лише сім тисяч, а потім комбінат і зовсім зупинився. В унікальності самої луківської крейди автор цих рядків переконався ще 1988 року. Тоді одна з робітниць комбінату, побачивши на моєму обличчі гримасу розчарування, забрала придбані мною целофанові пакетики із сірою розмеленою крейдою, а натомість дала паперовий мішок з її білосніжними, відібраними просто з бурту, шматками. Побілена луківською крейдою квартира вражала небаченою білизною. Почудуватися нею приходили сусіди, знайомі. А комбінат тим часом продовжував тиражувати брудну сірість, компрометуючи себе й одну з найкращих у Європі крейд.

Уже одинадцятий рік Луківський комбінат будівельних матеріалів простоює. Неодноразові спроби його реанімувати виявились безрезультатними. Увесь цей час підприємство, яке тепер має статус відкритого акціонерного товариства, очолює Віктор Столярчук. З ним ми зустрілися наприкінці жовтня.

— Луківська крейда дуже високої якості. В Україні такої більше немає, — не без гордості говорить Віктор Михайлович. — Вміст кальцію в ній сягає, залежно від уступу кар'єра, 90-95 відсотків. Вона може використовуватися для виготовлення концкормів, мінеральних добрив, фарб, фаянсу, різних будівельних присадок, цементу, вапна, карбіду, зубних паст, пудр та сотень інших корисних речей. Тут можна побудувати десятки малих заводиків і мати з цього великий зиск. Приїздили бізнесмени зі Львова, Києва, Литви, Польщі, Білорусі, Росії. Подивляться, поцокають язиками. І слід захолов. Найбільша проблема — газ. Найближча магістраль розташована за 23 кілометри в селі Ружин Турійського району. Маємо вже й документацію на газифікацію заводу. Але бракує головного — коштів. Без підтримки держави тут не обійтися. А буде газ, прийдуть і інвестори.

Не втрачає оптимізму й голова Турійської районної ради Орест Василишин:

— Спеціалісти вважають нашу крейду унікальною за якістю. Її пласт дуже потужний. Йдеться про десятки мільйонів тонн першокласної сировини, яка лежить майже на поверхні. Таке родовище є в Польщі поблизу Холма. Там воно активно розробляється. Ми ж топчемо ногами золото і не можемо підняти його. Чому б не налагодити таке виробництво й у нас? Адже будівельна індустрія нині швидко розвивається. Потрібні гіпс, гіпсокартони, будівельні суміші... Лакофарбовій промисловості, підприємствам, які виготовляють мінеральні добрива, теж не обійтися без крейди. Тільки її якість повинна бути на порядок вищою, ніж колись. Зрозуміло, на старому обладнанні цього не досягти. А газифікація комбінату стане можливою при спорудженні магістралі від Ружина до Любомльського та Шацького районів. Згідно з розробленим проектом, одна з перших газорозподільних станцій на ній буде саме в Лукові. Тож є непогані перспективи перевести комбінат на блакитне паливо. Думаю, якби підприємливі люди підійшли до цієї справи з хорошими розрахунками, то мали б із неї чималий зиск.

Зацікавлена у відновленні повнокровної роботи комбінату будівельних матеріалів і луківський селищний голова Лариса Тимощук. Адже в радянські часи на підприємстві працювало більш як двісті робітників. Воно серйозно поповнювало місцевий бюджет. А сьогодні у штаті комбінату лише 13 працівників. З одним із них — машиністом екскаватора Петром Морозом зустрілися на території підприємства.

— У кращі часи ми щодоби відвантажували до тридцяти вагонів меленої крейди, — пригадує ветеран підприємства. — Сьогодні ж стільки продаємо за цілий рік. Реалізовуємо те, що видобули в попередні роки. Маємо в кагатах ще до 50 тисяч тонн сировини. Розуміємо, що без серйозних капіталовкладень відновити виробництво не зможемо.

А тим часом на комбінаті підприємливим людям є за що зачепитися. Збереглися силоси для складування меленої крейди на 40 тисяч тонн, залізнична вітка, асфальтована дорога, виробничі корпуси. Останні, щоправда, досить пошарпані. Але все одно це краще, ніж починати на голому місці. Найголовніше: є розвідане родовище з чудовою сировиною, є люди, які вже не дочекаються справжньої роботи. Їм повинна допомогти влада. А чи все вона робить для цього?

Щороку в області газифікують десятки сіл. У Луцькому, Горохівському, Іваничівському районах блакитне паливо мають уже майже всі хутори. Безперечно, це добре. Але в чому завинив Луків? Адже витрачені на його газифікацію кошти, окрім наданих місцевим жителям зручностей, ще й дадуть змогу вдихнути життя в один із найпотужніших в Україні комбінатів будівельних матеріалів, відкрити сотні нових робочих місць. Не віртуальних, як це тепер роблять, а справжніх. Вірю: про луківську крейду, як і в міжвоєнний період, ще заговорять у Європі.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область

На знімку: ветеран підприємства Петро Мороз.

Фото автора.

* ЖИТЛОВА ПРОБЛЕМА * ЖИТЛОВА ПРОБЛЕМА * ЖИТЛОВА ПРОБЛЕМА * ЖИТЛОВА ПРОБЛЕМА * ЖИТЛОВА ПРОБЛЕМА *

Луганщина починає будуватися

Щоправда, через деякі стримуючі чинники не такими темпами й не в таких обсягах, як хотілося б. Але вітер змін приніс покращення, і це радує. Землі обласного центру приваблюють багатьох інвесторів, які побачили тут непогану перспективу для розвитку будівельного бізнесу. Однак «залітних», судячи з усього, у Луганську не дуже люблять. Деяким київським фірмам, які мали намір одержати майданчики під будівництво житла, довелося повернутися додому, піймавши облизня. Луганчан злякали столичні апетити.

«Київміськбуд», наприклад, під забудову хотів одержати в Луганську аж 200 гектарів землі, і міськвиконком, який не був упевнений, що в результаті не почнеться спекуляція земельними ресурсами, своєї згоди на це не дав. Але, як кажуть, нема добра без лиха. Потік інвесторів з інших регіонів певною мірою допоміг луганчанам активізувати власні ресурси. За два роки в області з'явилося одразу кілька компаній, які стали будувати житло. Щоправда, їхній інтерес зосереджений переважно в чотирьох містах області, де нині добре працює промисловість: у Сєвєродонецьку, Лисичанську, Алчевську й Луганську. Якщо ж говорити про інші промислові міста, такі як Краснодон, Стаханов, Красний Луч, Ровеньки, то платоспроможність населення тут залишає бажати кращого. Тому інвестор сюди не заходить. Поки що.

Найбільше нині будують, звичайно, у Луганську. Цього року відбулося закладання одразу кількох будинків, причому в досить престижних районах міста. Як пояснює заступник начальника управління містобудування й архітектури облдержадміністрації Григорій Мазур, будівельні компанії, як правило, прагнуть отримати землі під майбутній будинок саме в центрі міста. По-перше, таке розташування зразу підвищує престижність, а, отже, і вартість квартир, подруге, не треба прокладати нові мережі комунікацій. Тобто виходить, що є змога вкласти менше, а продати дорожче. Однак здешевлення будівництва житла в такий спосіб не має під собою реальної основи. І от чому. Як стверджують фахівці, уся мережа комунікації — і тепло, і газ, і каналізація, і зв'язок — усе розраховано під старі п'ятиповерхівки й формовану протягом дуже багатьох років структуру житлово-комунального господарства.

Будівництво житла — хороший бізнес, який до всього вирішує й соціальні проблеми населення. Кількість платоспроможних луганчан із кожним роком збільшується, отже, кількість людей, котрі мають змогу купити квартиру одразу чи взяти її на виплат, зростає. Але зазначимо: поки що за куплену в кредит житлову площу доводиться платити майже три її ціни.

До речі, про ціни. Квадратний метр нового житла в Луганську коштує 3 тис. 8 грн. Це низький показник.

Телефони корпунктів: Херсон — (0552) 26-36-32; Луцьк — (0332) 77-81-84; Луганськ — (0642) 53-13-77

Чи виживе аеропорт?

■ РЕАЛІЇ

Свій статус міжнародного Чернівецький аеропорт отримав кілька років тому і територіально абсолютно відповідає йому. Розташовані на перехресті між Європою та Балканами Чернівці є вдалим місцем для літовища. Чи не тому за СРСР поруч із ними був розміщений стратегічний військовий аеродром. Тепер військові літаки прилітають у чернівецьке небо з інших регіонів, роблячи обліт кордонів. У той час як коридором над Чернівцями цілодобово літають літаки з розпізнавальними знаками багатьох країн Європи та Америки. Наш же аеропорт на шляху із варягів у греки лише влітку нагадує про свій колишній ритм роботи.

У відпочивальний сезон із Чернівців жваво здійснюються рейси в Анталію, Італію, Грецію. Почастішали туристичні чартери. Проте, окрім як до Києва, з літовища нема жодного внутрішнього рейсу. Але й він запроваджений компанією «Аеросвіт» для доставки з Борисполя іноземців, котрі мають справи у Чернівцях. Через цей розрахунок на іноземця ціна на авіаквитки з Чернівців у Київ дорівнює ціні на значно дальші перельоти, як-то Київ—Сімферополь, і майже вартості квитка на рейс Київ—Донецьк. Це теж є нинішньою проблемою Чернівецького аеропорту, але не головною.

Головними проблемами є форма власності, відсутність коштів, а через це й вкрай поганий стан злітної смуги. Рік тому обласна рада позбулася Чернівецького аеропорту, який був у її власності. За офіційною версією, не витримавши постійного шантажу Чернівецької міської ради через борги за оренду землі. Місцева преса тоді піддала різкій критиці таку безпорадність обласних депутатів, а облдержадміністрація навіть намагалася організувати тендер, щоб передати літовище якійсь приватній компанії. «Аеросвіт» і «Середземноморські авіалінії», котрі були найбільш потужними претендентами, обласну владу чомусь не влаштовували. Основним рефреном коментарів був той факт, що свої гроші у розвиток нашого порту авіамагнати вкладати не поспішали, і влада побоювалася, що проданий об’єкт перепродадуть або ж перепрофілюють.

Результатом невдалого тендеру стало передання Чернівецького міжнародного аеропорту у комунальну власність міста. Ця процедура на сесії обласної ради нагадувала підписання капітуляції Німеччиною у Комп’єнському лісі по завершенні Першої світової війни або ж укладення ближчого нам Брестського миру. Щоправда, міський голова Чернівців Микола Федорук обіцяв тоді обласним депутатам на чолі з Іваном Шилепницьким любити, шанувати і розвивати літовище, що у цифрах виглядало як 25 мільйонів гривень у перший же рік. Одразу отримавши аеропорт у власність, міський голова звільнив директора структури Володимира Палійчука, який свого часу підняв аеропорт з колін, коли чернівецькі діти уже бачили літаки хіба що на картинках, а службовці порту більше року не отримували зарплату. З боргами Палійчук розібрався, повернув «Ани», «Яки» і «Ту» у буковинське небо, а от витримати несусвітні ціни на оренду землі не зміг. Скасовувати плату за оренду для аеропорту, який боровся за виживання, ніхто не збирався. Палійчука буквально затягали по прокурорських кабінетах та податкових інспекціях. Коли ж аеропорт, наростивши потужності, отримав шанс розраховуватися і за оренду, Палійчука звільнили. Міська влада, яка так легко, «на шару», перебрала аеропорт, вирішила поставити там свого слухняного керівника. На цьому і завершилося.

Жодного суттєвого поштовху у розвитку літовища наразі не помітно. На це звернули увагу і депутати обласної ради, які рік тому з перевагою у два голоси розпрощалися з обласною комунальною власністю у центральній частині міста. На останній сесії вони заслухали звіт нинішнього директора аеропорту Володимира Калинюка про хід реконструкції злітно-посадкової смуги та приміщення порту і з’ясували, що з обіцяних 25 мільйонів міськрада ледь виділила п’ять, а ремонт покриття злітної смуги лише розпочинається. Таке затягування ремонту смуги до зими директор пояснює тривалим виготовленням проектної документації та неповоротністю митних і тендерних процедур. Він повідомив, що тендер виграла херсонська фірма, яка зобов’язалася відремонтувати бетонку за євростандартами, але завершиться ремонт уже в 2008-му. Смуга стане довшою, а завширшки сягатиме 42 метрів. Таке пояснення не всіх задовольнило, і серед буковинських депутатів дедалі голосніше лунають пропозиції повернути аеропорт області. Такі розмови, звичайно, підігрівають і події, які відбуваються довкола аеропорту, а також версії, що публікує місцева преса.

Річ у тім, що Чернівецький міжнародний аеропорт вдалим чином прилягає до центральної частини міста і межує із приміським селом Чагор. Земля у цьому селі вже коштує стільки само, скільки у Чернівцях, 60—80 тисяч у. о. за 10 соток. А через те, що літовище накриває частину чагорської землі, у когось, звісно, є бажання повернути її у власність сільської ради і одразу продати земельним спекулянтам. Тому раз по раз і з’являються у газетах колективні звернення мешканців Чагра до обласної та міської влад про закриття аеропорту. Мовляв, рев літаків та близькість смуги загрожують безпеці селян. Те, що літаків літає аж три на день, у зверненні не вказується. З другого боку, оком на чудові земельні ділянки у центрі Чернівців, на які можна роздерибанити аеропорт, накинули й місцеві нувориші. Міський голова уже висловлювався з приводу того, що на нього постійно тиснуть ті, хто хоче отримати право на розподіл аеропортівської землі на ділянки під забудову. Поруч із смугою будується друга черга об’їзної дороги. Територія вздовж її полотна була б ідеальною для будівництва автозаправок, ресторанів, казино тощо.

Тим часом сам Микола Федорук публічно висловлюється виключно за реконструкцію аеропорту, яка передбачає подовження злітної смуги для прийому літаків «Боїнг» та інших великих повітряних суден. Тепер Микола Трохимович, який особисто зіткнувся з технологією облаштування смуги, підтримує звільненого ним директора Палійчука у тому, що той свого часу навідріз відмовився приймати у Чернівцях «Дугласи DC-9», котрі вузькими шасі зривали асфальт з бетонки. А тоді, коли обурені родріги та арони обривали телефони буковинських можновладців через непоступливість директора аеропорту, влада влаштовувала на Палійчука прокурорське «полювання».

Про майбутнє Чернівецького аеропорту розмовляємо з міським головою у літаку, який летить з Чернівців до Києва. «Аеропорт буде, — стверджує Микола Федорук, — принаймні доки я чернівецький голова, робитиму все, щоби забезпечити його високий статус — міжнародного. Першим завданням, вирішення якого затягнулося через неповороткість тендерної процедури, є реконструкція злітно-посадкової смуги. Її довжину буде збільшено на кількасот метрів, вона відповідатиме всім європейським стандартам, буде реконструйована з використанням новітньої техніки і найсучасніших технологій. Фірмі з Херсона, котру ми вже перевірили на реконструкції чернівецьких доріг, довіряємо. Паралельно розпочнемо капітальну реконструкцію самого приміщення аеропорту, яке згодом відповідатиме міжнародним стандартам. Звичайно, потрібно ще дуже прискіпливо попрацювати над кадровим питанням, підхід має бути комплексним, — каже міський голова. — Основною проблемою є не ревнощі обласних депутатів, не чиїсь зазіхання на аеропортівську землю. Вони безпідставні. Основною нашою бідою є нестача коштів. Зі 150 обіцяних мільйонів на святкування 600-річчя Чернівців, яке ми відзначатимемо у жовтні 2008-го, не виділено жодної копійки. Я намагаюся заручитися підтримкою вихідців із Буковини у Києві, таких як Арсеній Яценюк чи Ян Табачник, інших, хто розуміє проблему, шукаю сприйняття у високих урядових кабінетах, але, на жаль, віз і нині там. Політична невизначеність і непевність не на користь малих міст України», — сумно констатує Микола Федорук.

І правда, чим можна зарадити представнику місцевого самоврядування, посадженому на фінансові ін’єкції з Києва, які до того ж віднедавна надходять у обласні центри через облдержадміністрації. Важко розраховувати на аеропорти і ювілеї, якщо «все уже украдено до нас». Створюється враження, що наші урядовці не особливо зацікавлені, щоб пересічні українці літали. Або роблять усе, щоб літали вони низько-низько.

Сергій СУЛИМА.
Фото автора.

* ЖИТЛОВА ПРОБЛЕМА * ЖИТЛОВА ПРОБЛЕМА * ЖИТЛОВА ПРОБЛЕМА * ЖИТЛОВА ПРОБЛЕМА *

Трохи менше квадратний метр житла коштує тільки в Кіровограді. Нехай кіровоградці не ображаються, але хіба можна порівнювати цей регіон України з індустріальним Луганськом, де й населення більше, і промисловість потужніша? У сусідньому Донецьку, наприклад, за метр житлоплощі потрібно в середньому заплатити 3 тис. 266 грн., а в Харкові — 3 тис. 360 грн. До речі, інвестори часом висловлюють своє невдоволення тим, що фактично їм доводиться витрачати на будівництво житла більше грошей, ніж коштує потім сама квартира. Виходить так, що в інших містах, які в промисловому плані розвинені набагато гірше за Луганськ, платоспроможність населення вища. Відносно низьку ціну житла, найімовірніше, можна пояснити невисоким споживчим попитом.

Найболючішим питанням протягом багатьох років лишається соціальне житло. В області воно не будувалося, не будується й невідомо, чи зводитиметься в найближчі два-три роки. Ця проблема є не тільки на Луганщині, але й загалом в Україні. Кажуть, уряд готує спеціальну державну програму, яка допоможе вирішити квартирне питання багатьом представникам так званих бюджетних організацій. Але поки що цієї програми немає. Луганська область, як і інші регіони, з нетерпінням чекає змін на краще, а якщо казати конкретно — чекає грошей, які допоможуть побудувати житло для певних категорій населення.

Якщо ж вести мову про молодіжне будівництво житла, то в цьому плані Луганщина може поділитися своїм досвідом. Традиції МЖК, закладені ще за радянських часів, не втрачені й досі. Щоправда, час нині диктує нові умови, які доводиться приймати, але навіть за такого розкладу проблема житла для молоді частково вирішується на державному рівні. Наприклад, у третьому кварталі 2008 року в Луганську буде здано секцію житлових квартир площею 5,5 тис. квадратних метрів. На кредитування для будівництва житла з державного бюджету з початку року молодим луганчанам було виділено 5 млн. 720 тис. грн., а з обласного — майже 2 млн. грн.

Фахівці в один голос заявляють, що в Луганську — чудова перспектива будівництва житла та інших соціально значущих об’єктів. Умови для цього є: за рік, що минув, створено хорошу будівельну базу, вдалося повернути додому частину заробітчан, які володіють новими технологіями, і виростити власних фахівців. Та й платоспроможність населення останнім часом збільшилася. Нерозв’язаними залишаються дві проблеми, на які луганчани вплинути не в змозі. У першому випадку йдеться про спрощення процедури оформлення землі під будівництво житла, у другому — про політику комерційних банків, яка, на жаль, не спрямовується в бік зменшення процентних ставок за кредит.

Алла АНТІПОВА.

■ ЦІНИ

Як припинити вакханалію

За рівнем цін на продукти харчування Тернопільщина — золота середина. Але якщо взяти до уваги, що тут найнижчий в Україні рівень середньомісячної зарплати, то стане зрозуміло: більшість населення нині змушена добряче затягнути паски. Хоч підстав для цього майже немає, адже сільськогосподарська область повністю забезпечує себе продуктами першої необхідності, виняток становлять хіба що рис та олія.

Зернових цього року зібрали понад мільйон тонн — набагато більше, ніж торік. Для хлібопечення потрібно 150 тисяч тонн пшениці. Більш ніж достатньо виробляється молокопродуктів — 70 відсотків їх реалізується за межами області. Хліба також печуть більше, ніж споживають. Аналогічна ситуація із цукром, крупами, яйцями. Достатньо виробляється м’яса птиці, свинини. Чому ж ціни на цю продукцію ростуть, мов на дріжджах? Деякі переробники пояснюють це зростанням закупівельних цін. Частка правди в тому є. Але чи виграв селянин? Приблизно 80 відсотків молока та м’яса виробляється у господарствах населення. Їх буквально обсіли посередницькі фірми та фірмочки, які й диктують ціни.

На центральному ринку Тернополя мають намір додатково створити 70 торгових місць для продажу м’ясної продукції від виробника. Це не означає, що за прилавок стане селянин. Просто господарства, які вирощують свиней, здаватимуть їх на Тернопільський м’ясокомбінат, а вже той продаватиме. В облдержадміністрації сподіваються, що завдяки такій інтервенції ціна на м’ясо дещо знизиться. Щомісяця з Держрезерву через Чортківський хлібокомбінат реалізовуватиметься для потреб хлібопекарень 1,6 тисячі тонн борошна за цінами, на 20-30 відсотків нижчими за ринкові. Та чи скористаються нагодою знизити ціни пекарі? Адже це додатковий контроль, а багато пекарень захоплюються випуском «лівої» продукції. Ринки Тернопільщини заполонили крупи, які виробляють в Івано-Франківській області, і навпаки. Так роблять, щоб уникнути регулювання цін.

Але відтепер виробникам доведеться обґрунтовувати в управлінні економіки облдержадміністрації необхідність підвищення цін на борошно, яловичину, свинину, м’ясо птиці, варену ковбасу, молоко, сир, сметану, вершкове масло, яйця. Гранична рентабельність виробництва борошна вищого гатунку та хлібопродуктів із нього обмежується 10 відсотками. Встановлено граничні торговельні надбавки й на сметану. Почала діяти комісія, яка відстежуватиме ситуацію на ціновому ринку й намагатиметься впливати на неї. Певні сподівання покладають в області на єдину накладну для виробника, яку передбачається запровадити в Україні з 1 січня наступного року. Це має відсікти посередників, які нині правлять бал на ціновому ринку.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

У підніжжя монумента з національною символікою, який планується встановити на Говерлі, буде закладено землю з поля Конотопської битви. Таке рішення прийнято владою та громадськими організаціями Сумської області *(Укрінформ)*

Уповноважена з прав людини Верховної Ради Ніна КАРПАЧОВА вимагає від уряду скасувати постанову про порядок отримання дозволу суду на заходи, які обмежують права людини *(УНІАН)*

■ КРИМІНАЛ

Катюзі по заслузі

Сумська область. Верховний Суд України залишив у силі вирок апеляційного суду Сумської області стосовно 35-річного сумчанина В. Пономарьова. Його засудили до вищої міри покарання — довічного ув'язнення. Упродовж травня—липня 2006 року на території Сумського, Краснопільського, Лебединського районів та в обласному центрі злочинець скоїв чотири умисних убивства з корисливих мотивів, два розбійних напади, заподіяв потерпілим тяжкі та середньої тяжкості тілесні ушкодження. Жертвами були люди похилого віку. У поданій касаційній скарзі В. Пономарьов уперто доводив свою непричетність до скоєних злочинів. Він навіть вказував на порушення процесуального закону під час розслідування його справи. Однак Верховний Суд України, ретельно вивчивши матеріали справи, визнав доводи В. Пономарьова необґрунтованими і відхилив їх.

Владислав ЖМУРКОВ.

Жінку вбили за 10 гривень

Чернівецька область. Мешканка села Бояни завітала зі своїм співмешканцем до знайомих у село Припруття. Там, як годиться, гостей спочатку почастували. А потім супутник пані згадав, що вона винна йому 10 гривень. Та, на свою біду, цей факт заперечила. За що була жорстоко побита кулаками та палицею. Від травм нещасна померла в лікарні. Порушено кримінальну справу.

Сергій СУЛИМА.

Дві жінки мало не зарізали спільного коханого

Полтавська область. Правоохоронці Кременчука встановлюють обставини незвичайної сварки. Як розповіли кореспонденту газети «Голос України» в прес-центрі УМВС України в Полтавській області, 27-річний чоловік випив горілочки разом із двома представницями прекрасної статі. Що було далі, ще невідомо, але чоловіка госпіталізували до міської лікарні з діагнозом «колото-різана рана лівого передпліччя». Нині правоохоронці встановлюють, хто саме з жінок мав намір попасти чоловікові в серце, але попав у плече. Єдине, що відомо на сьогодні, — ножове поранення потерпілий отримав під час розпиття спиртних напоїв зі своїми «коханими» жінками.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 30.10.2007 р. у справі № 15/433-б про банкрутство - Товариство з обмеженою відповідальністю «Енерготрейдінвест» (04128, м. Київ, вул. Ак. Туполєва, 17; код ЄДРПОУ 31780162, р/р 26005301631 АКБ «ФОРУМ», МФО 322948) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Арбітражного керуючого Агафонова Олега Юрійовича (ліцензія серія АВ № 347120 від 26.07.2007 р.).Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області від 11.10.2007 р. по справі № Б-50/216-07 ДП «Харківське управління спеціалізованих і монтажних робіт» ВАТ «Теплоенергомонтаж», код ЄДРПОУ 32564682, м. Харків, вул. 50-річчя СРСР, буд. 58 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Шевченко Михайла Івановича. Для листів - м. Харків, вул. 50-річчя СРСР, буд. 58. Кредиторські вимоги приймаються протягом 30-ти днів з дня виходу оголошення.

Усім миром будують солодовню в Чемерівцях

■ ІНВЕСТИЦІЇ

Цього разу згадка про турків нікого не злякала: давно минули часи, коли в подільському краї саме слово «турки» заганяло людей у непролазні пущі та глибокі печери. До райцентру прибули наймані робітники з Туреччини, котрі будуватимуть другу чергу найбільшої в Європі солодовні, що її зводить тут фірма «Оболонь».

Воїнство будівельне

Підрядчик — турецька фірма «Ренейссанс констракшн», що широко представлена в Росії, а тепер уже і в Києві. Ця компанія спеціалізується саме на будівництві солодовень, а на тендері запропонувала найприйнятніші цінові умови. «Кажуть, кращих фахівців немає, — каже директор ТНК ЗАТ «Оболонь» Михайло Загородний. — На об'єкті зараз вони візьмуться за чорнову роботу — земляну, стінову, монтажну...

Турки щойно заїхали в Чемерівці. Дарма що тільки-но оселилися в готелі: уже встигли накинути оком на місцевих «роксолан». Та так, що дійшло до розборок із чемеровецькими парубками. «До нашого — зась! — заявили хлопці. — А працювати разом і дружити — то будь ласка». З думкою взяти інтерв'ю в нащадків великого Сулеймана Пишного, який з великого кохання до українки Насті Лісовської зробив її султаншею Османської імперії, ми міряли під рясним опеньковим дощем територію велетенського будмайданчика вже майже готової солодовні. І зустріли на «Оболоні» справжній інтернаціонал. Німці, серби, румуни, голландці, швейцарці працюють пліч-о-пліч, щоб невдовзі маленькі Чемерівці стали відомі в Європі досі не баченою за потужністю фабрикою солоду.

Життя — як у циган

Важливим партнером «Оболоні» є європейська фірма «Шмідт-Зеегер», чиє обладнання змонтували кияни. Її представник, німець Гердт Штайнцхорн, мандрує світом, за його ж словами, як циган. Китай, Росія, Іспанія... Усюди є новобудови. І час вимагає скрізь використовувати найсучасніші технології. Нині німецький інженер веде комп'ютерну наладку встановленого обладнання. А родина чекає, що поробиш.

— У вашій країні більше удаваних труднощів, ніж справжніх, — каже Гердт. — Однак я в захваті від українців. На чемеровецькій «Оболоні» я переконався: у вас люди дружелюбні, працьовиті. І бізнес ваш — нівроку. Я переконаний, Україна буде в Євросоюзі, якщо здатна на такі кроки, як тут, у Чемерівцях.

Колезі Гердта Бруно Холленштайну зі Швейцарії розмовляти було ніколи. Усі європейські інженери вельми суворі та пунктуальні: під час зміни — жодних розслаблень, а кінець роботи — пішли мити руки. Ані авралів, ані переробітків. Субота — робочий день, але до тринадцятої. А мешкають вони на курорті — в Сатанові, бо на час їх приїзду в Чемерівцях ще не працював готель. За один день цілющий Сатанів повертає сили, щоб з понеділка знову викладатися в тому ж ритмі.

До «Європи», в ропопо Городок

Головний механік Ігор Мага та перекладач Валерій Сабанчев можуть перерахувати всіх іноземців, які споруджували солодовню. Найпершим був іспанець Паскуале Барігон із фірми «Симага», котрий займався монтажем силосів — башт для зберігання зерна. Далі приїхав Любомир Малкович, серб. До цього він працював у підряді в «Шмідт-Зеегера» на Херсонському комбайновому заводі. Любомира пізнали за відкритою усмішкою. Він слов'янин, говорить російською, тож йому було легше за інших адаптуватися. За останні вісім місяців 55-літній Любомир усього раз побув удома в Белграді. Коли повертався в Україну, зателефонував, щоб йому знов замовили номер у готелі «Європа» в «ропопо Городок». «Ропопо» означає «маленьке містечко», і, дякуючи Любомиру, слівце міцно приросло до Городка. У вихідні Малкович гуляє біля красивого озера або їздить помилуватися старовинним Кам'янцем. Розслабляється. Визнає, що під час зміни, мабуть, дуже вимогливий до інших. Але вважає, що якісна, високоорганізована праця швидше принесе людям гідний рівень життя. Щоправда, побачивши цього усміхненого чоловіка, ніхто б не повірив, що він вичавлює з підлеглих останні соки.

— Українці, — каже Любомир, — дуже швидко навчаються абсолютно новій роботі. Ніхто ж до того не бачив, що маємо збудувати. Ви справжні європейці.

Нові люди, нові технології

Монтаж замочного відділення провадив Райнер Відер, якого змінив Гердт. Нагрівальними установками — печами, або, по-німецьки, «бренерами», займався Єнтц Кольбе з фірми «Варінокс». Зараз над програмним забезпеченням працює Шмідт. У Петера Нейку з Румунії важлива ділянка — електромережі. Поза тим це не завадило йому паралельно опанувати українську. До Чемеровець він добрався на власному авто й у вихідні знайомиться з Україною. На всіх іноземців тільки два перекладачі, котрі працюють вахтовим методом. А от Яну Боеру (голландська фірма «Норіт») перекладає його напарник, інженер-механік Олександр Король із київського «Харчосервісу». Ян каже, що українці розуміють його з півслова. І от результат: на чемеровецькій «Оболоні» за короткий час уже виросли такі ж очисні, які Ян будував в Ірландії та Арабських Еміратах. Щоправда, там мета була інша: з морської води робити прісну. Тут же відпрацьовану воду очищатимуть так, що 80 відсотків її фактично знов будуть придатні до вживання і виготовлення нового солоду. Тож найсучасніші технології дадуть змогу замкнути цикл і використовувати мінімум природних водних ресурсів. Ян тільки не може звикнути до харчів у їдальні, живе поки що на газованій воді та бутербродах.

Наладка приймального та машинного відділення добігає кінця, зерноочисні машини скоро запрацюють. А будівельники вже розпочали замочне відділення. Підключено двигуни, струм, готова до запуску котельня, завершують водопідготовку. Одночасно на будівельному майданчику трудиться 494 чоловік. Невдовзі стане до ладу гігант, який принесе «Оболоні» та державі чималі прибутки, додасть країні іміджу держави з сучасною економікою та високими екологічно чистими технологіями, принесе достаток у родини подолян. Щодо останнього, то він відчутний уже сьогодні. Біля воріт солодовні не так просто знайти вільне місце, щоб припаркувати авто. Тісно від новеньких іномарок. Це робітники, стабільно отримуючи солідну зарплату, наважилися придбати дорогі машини в кредит.

Вірні прикмети зростання

Банкіри навіть не вимагали довідки про доходи: «Ти з «Оболоні»? Потім принесеш». Утім, це не єдина ознака росту. Гарну новину почули від Михайла Загородного. Виявляється, щойно відбулася зустріч із представниками «Сіті-банку», який надав кредит «Оболоні» на першу чергу солодовні. Позичку вже повернули і вже є попередня домовленість про наступний транш. З цією місією банкіри і відвідали Чемерівці. Зокрема, йдеться про другу чергу солодовні, десятки мільйонів євро на комбікормовий завод.

— Зараз готуватимемо бізнес-плани, прораховуватимемо окупність, — каже Михайло Загородний. — У Чемерівцях «Оболонь» представлена чотирма юридичними особами, і кожна фірма має свою місію. Для селян найближчою стає «Оболонь-агро», бо вона бере в оренду земельні паї, дає їм лад і гарно розраховується з власниками. Селяни в деяких селах давно не отримували гроші через касу, тож вони просто щасливі. Ви б бачили жінок із Почапинець, яких ми возимо на роботу автобусом! На Чемеровеччині маємо 15,5 тисячі гектарів землі, понад три мільйони гривень вклали в добрива, відроджуємо родючість грунтів, вивозимо гної, що лежали десятиліттями. В інших районах не сіють цукрових буряків, на Чемеровеччині ця культура займає дві тисячі гектарів, і частка «Оболоні» дедалі зростає. Оскільки наше виробництво матиме багато зерновідходів, то ми цілком логічно почали розвивати й тваринництво. Плануємо збудувати комбікормовий завод у Закупному. Сім мільйонів гривень вклали цього року в техніку за рахунок обігових коштів та кредитів. Ми завжди кажемо, що прийшли в район не просто надовго, а назавжди.

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: Гердт Штайнцхорн із Німеччини та Бруно Холленштейн із Швейцарії вірять у те, що Україна буде високорозвиненою країною.

Фото автора.

Абвер привозив до Вінниці своїх агентів на... відпочинок

■ РОЗСЕКРЕЧЕНІ ДОКУМЕНТИ

Вінницьке обласне управління СБУ розсекретило матеріали про діяльність і дислокацію фашистських диверсійно-розвідувальних груп на території краю в роки Великої Вітчизняної війни. Чим пояснюється те, що навколо Вінниці діяла чи не найбільша порівняно з іншими регіонами держави мережа фашистських структур, де готували агентів для підпільної боротьби проти тодішнього Союзу і його армії?

Селище Вороновиця: штаб «Валлі 1»

Про те, що селище Вороновиця (за 15 кілометрів від Вінниці) у роки війни було переповнене фашистами різних мастей, досі згадують місцеві жителі. Станіслав Міцкевич розповів автору, що його сестра в 1943-му вийшла заміж за шофера, який возив керівника німецької школи абвера. Чимало спогадів закарбувалося в пам'яті Анатолія Шатайла. Їхній будинок був поруч із приміщенням школи, де німці проводили підготовку диверсантів. Всюдисущі хлопчаки (пану Шатайлу тоді було трохи більше десяти років) із своїх засідок спостерігали за тим, як тренувалися німці на плацу, де саме вони проводили стрільби... Віктор Кім запам'ятав, як у їхньому будинку квартирували есесівці. Нині пан Віктор збирає спогади очевидців про той період.

Двадцять сторінок ксерокопій, скріплених печаткою СБУ, мають назву «Штаб «Валлі». Ці документи підтверджують, що в роки війни у селищі був штаб «Валлі», школа розвідки, дві абверкоманди та п'ять абвергруп. Вони розташовувалися у приміщенні нинішнього музею авіації Можайського (колишній палац польського шляхтича Грохольського) та школі №2, де й нині навчаються учні. Однак під час розмови на шкільному подвір'ї жоден з них не відповів на запитання, що саме було в цьому приміщенні в роки війни. Зате як засвітилися цікавістю очі хлопчаків, коли вони почули, що цими коридорами у роки війни ходили фашистські розвідники: «А нам про це ніхто, ніколи не говорив...»

У червні 1941-го, як свідчать надані документи, з метою організації розвідувально-диверсійної і контррозвідувальної діяльності проти СРСР фашисти створили спеціальний орган — управління «Абвер-закордон» під умовною назвою «Штаб «Валлі» (польова пошта №57219). Штаб був підпорядкований відділу з вивчення іноземних армій Східного фронту і доповідав йому про результати розвідувальної і підривної діяльності. Начальником штабу був підполковник Шмальшлегер Гейнц. «Валлі» мав у своїй структурі сім підрозділів. Так, підрозділ «Г» виготовляв фіктивні радянські документи, нагородні відзнаки, штампи і печатки радянських військових частин, установ та підприємств. Бланки документів, які було важко виготовити, отримували з Берліна. Підрозділ «Х» організовував і здійснював розвідку в сухопутних військах, «Л» — військово-повітряних силах, «Вн» —займався економічною розвідкою, «І» — забезпеченням радіоапаратурою, шифрами, кодами. У структурі штабу також був секретаріат і відділ кадрів.

Відділ «Валлі 1» з весни і по листопад 1942-го дислокувався у Вороновиці. У селище штаб перебазувався з-під Варшави. Після Вороновиці «штабістів» перекинули до Східної Пруссії, в місто Ніколайкен. «Валлі 1», як зазначено в документах, керував військовою та економічною розвідкою на радянсько-німецькому фронті. Начальник штабу — майор, а пізніше підполковник Баун — здався в полон американцям після чого здійснював розвідку проти СРСР.

Із п'яти місць дислокації в країнах Європи штаб «Валлі 1» знаходився в Україні лише у Вороновиці — з весни до осені (листопад) 1942 року.

Абверкоманда-101

Навесні 1943-го до Вороновиці прибула абверкоманда-101. Фашистське керівництво створило її в липні 1942-го для вербування і підготовки агентів, яких потім засилали у тил військ 1-го Українського фронту. Агентуру отримували переважно з Полтавської розвідшколи. Під час дислокації у Вороновиці команду обслуговувала радіостанція з позивними «Мердер». З селища абверівці вибули у червні того ж року до Запоріжжя. Напередодні капітуляції Німеччини особовий склад абверкоманди-101 перейшов на територію, окуповану американськими й англійськими військами. Абверкоманді-101 підпорядковувалися 6 абвергруп, чотири з яких (№№ 101, 102, 103 і 114) також знаходилися у Вороновиці — взимку, навесні і влітку 1943-го.

Абвергрупа-101 була створена на базі зондеркоманд «Пума», «Мердер», «Вольф» і «Алігатор». Їх ще перед війною, у травні 1941-го, сформувала військова розвідка — абвер. Пізніше всі ці зондеркоманди об'єднали в один розвідувальний орган. У липні 1942-го розвідзагін отримав назву абвергрупа-101 і став підпорядковуватися абверкоманді-101, що діяла у складі армійського угруповання «ЗЮД А».

До закінчення своєї діяльності (розформована у травні 1945-го) абвергрупа-101 здійснювала розвідку проти частин Радянської Армії, зокрема, 3-го й 4-го Українських фронтів. Крім допитів військовополонених, вербувала агентів, навчала їх і закидала у тил радянських частин. Зокрема, вербували їх з числа військовополонених, в тому числі й у таборі для полонених у Вінниці. До складу абвергрупи («АГ-101») входили господарська і транспортна команди, які опікувалися питаннями постачання. Був тут і так званий картографічний відділ. Його співробітники виготовляли карти, фотознімки і документи.

Абвергрупу-102 також було створено на початку війни. Крім розвіддіяльності проти 2-го Українського фронту, тут готували ще й резидентів. Здебільшого з місцевих жителів. З кінця березня по липень 1943-го група дислокувалася у Вороновиці. Її штаб знаходився у приміщенні місцевої школи, агенти жили у приватних будинках місцевих мешканців. 3 травня 1945-го абвергрупа-102 була розформована в Північній Австрії. Більша частина особового складу перейшла в американську й англійську зони окупації.

Абвергрупу-103 , як і дві попередні, створили на початку війни. Група вела розвідку проти військ Сталінградського, Північно-Кавказького і 4-го Українського фронтів. У 1942-му перед виконанням завдання агентура навчалася на короткотермінових курсах «Локкерта» (команда «Локкерта» створена у листопаді 1941-го у Варшаві відомим резидентом німецької розвідки Фоулідісом, псевдонім «Локкерт»). На курсах одночасно навчалися 25—40 агентів. Але заняття проводилися по групах з п'яти-шести осіб, яких потім компактно засилали в тил в одному напрямку.

А в квітні-травні 1943-го група знаходилася у Вороновиці. «Локкерт» влаштовував агентам короткотерміновий відпочинок на лоні чудової подільської природи. Якщо фюрер обрав цю місцину для своєї ставки, то, отже, там справді «райські куточки», в яких можна відволіктися від страхіть війни. Водночас у Вороновиці Фоулідіс частково переформував свій структурний підрозділ. Наприкінці травня група залишила Вороновицю. Але наприкінці листопада того ж року знову повернулася у селище. Агенти прибули сюди з-під Кривого Рогу.

8 травня 1945 року на території Австрії особовому складу групи оголосили про капітуляцію Німеччини. Після цього частина агентів здалася в полон.

Абвергрупа-104 мала умовну назву «Хорст». Керівником курсів підготовки агентів служив зрадник своєї Батьківщини, колишній майор Радянської Армії Озеров. Ця група мала у своєму складі «штурмову команду», де готували розвідників переднього краю оборони. Команду формували з числа перевірених агентів, які відзначилися під час виконання завдання у радянському тилу. У квітні 1943-го абвергрупа-104 дислокувалася у Вороновиці, а з грудня 1943 по січень 1944-го — у селах Мала Таталинівка та Погоріле Вінницької області. Розформована у травні 1945-го.

Абвергрупа-106 у травні 1943-го дислокувалася у Вороновиці. Група здійснювала розвідку проти 4-го Українського фронту, а пізніше — проти Окремої Приморської Армії та частин Чорноморського флоту. Група мала у своїй структурі агентів-радистів з числа осіб кавказької національності, агентів-розвідників сухопутної та морської розвідки. Після Вороновиці перебазувалася у Крим.

Абвергрупа-114 складалася переважно з вірмен. На початку квітня 1943-го прибула до Вороновиці. А в листопаді того ж року перебазувалася на території Львівської області.

Абвергрупа-314 з кінця 1943-го мала назву команда «Гамбург» і діяла при польовій комендатурі армійського угруповання «ЗЮД». Проводила активну контррозвідувальну діяльність на території Ворошиловградської, Харківської, Київської, Полтавської, Житомирської, Дрогобицької, Львівської областей та Польщі і Німеччини. У листопаді-грудні 1943-го під час наступу Радянської Армії переїхала в Калинівку, а звідти — у Могилів-Подільський. Далі перебазувалася на Львівщину.

Абвергрупа-327 на початку 1944-го передислокувалася з Умані до Вінниці. Діяла при головній польовій комендатурі №509.

В обласному центрі також розташовувалися дві абверкоманди — «1 Ві-153» і «1 Ві-154». Вони знаходилися у Вінниці з жовтня 1943-го по січень 1944-го. Агенти збирали розвідувальні дані у таборах військовополонених.

Полтавська школа диверсантів

У квітні 1942-го у Полтаві німці створили школу з підготовки агентів-диверсантів. Розмістили її подалі від людських очей, на території колишнього закинутого монастиря. Замаскували під «шляхово-будівельну колону №27». Так офіційно для місцевих називали цей заклад. У школі було два відділення: для перевірки і підготовки агентів. «Випускники» займалися виконанням диверсійно-терористичних актів на залізницях. У грудні 1942-го школу перевели під Харків. Потім у Пущу-Водицю під Києвом. Тоді в ній проходила підготовку група жінок.

У серпні 1943-го школа перебазувалася в село Гущинці Вінницької області. Після короткого терміну (12—15 днів) її перевели у вже згадане селище Вороновиця, де вона знаходилася до початку 1944 року. Підготовлених агентів закидали у тил Радянської Армії по 2—3 чоловіки, один з яких був радистом. На виконання завдання відводили 5—6 днів.

Вінниця, «Зондерштаб Р»

Контррозвідувальний орган під такою назвою абвер створив у 1942 році. Він був у безпосередньому підпорядкуванні начальника штабу «Валлі 1», який деякий час дислокувався у Вороновиці. «Зондерштаб Р» мав свої резидентури, одна з яких розташовувалася у Вінниці. Це місто входило до так званої резидентсько-розвідувальної області «Б». Зв'язок штабу з резидентурами здійснювали кур'єри, які двічі на місяць доставляли в штаб звітні матеріали. До складу агентурної мережі входили штатні агенти, роз'їзні агенти-розвідники та інформатори у населених пунктах. Резидентура виявляла дані про дислокацію партизанських загонів, їхніх керівників, кількість партійних груп у регіоні, наявність працівників НКВС, баз постачання тощо. Особливу увагу «Зондерштаб Р» приділяв створенню шпигунських резидентур на звільненій радянськими військами території.

У грудні 1943-го—січні 1944-го частину співробітників «Зондерштабу Р» і їх агентів перевели у штаб «Валлі» і частини СД. Решту направили на роботи в Німеччину.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: в цьому будинку, колишньому палаці Грохольських, у роки війни був фашистський штаб «Валлі».

Фото автора.

Коментар директора Вінницького обласного державного архіву, кандидата історичних наук Сергія ГАЛЬЧАКА:

— Це дуже цікаві і потрібні документи, що відкривають нові сторінки воєнного періоду на території краю. Те, про що історики і дослідники вели мову, користуючись спогадами очевидців, тепер отримало документальне підтвердження. А чому саме селище Вороновиця фашисти обрали для підготовки диверсійно-розвідувальних груп, можна пояснити хіба що розташуванням неподалік ставки Гітлера. Це був один із своєрідних щитів прикриття лігва фюрера. Адже у Вороновиці розташовувалися «відбірні» сили СС, СД. З «Вервольфом», куди в той час декілька разів приїздив Гітлер, був надійний зв'язок — з Вороновиці до села Коло-Михайлівка, де була ставка фюрера, проходила пряма дорога. З обох населених пунктів до Вінниці — рукою подати, а в обласному центрі — залізниця, аеродром...

■ ОГОЛОШЕННЯ

Постановою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 15.10.2007 р. по справі № 4/34 визнано банкрутом Дитячий оздоровчий табір «Волошка» (Полтавська область, Полтавський район, с. Головач, код ЄДРПОУ 30296675) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Брюховецького О. В. (ліцензія АБ № 216805) від 16.03.2005 р.). Адреса: 36022, м. Полтава, вул. Старий Поділ, 8, тел. 8 (0532) 509-552.

Господарський суд Запорізької обл. (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) Постановою від 31.07.2007 р. по справі № 21/85/07 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Діокон-Ен» (71503, Запорізька обл., м. Енергодар, вул. Набережна, 12, кв. 69, ЄДРПОУ 33466254, п/р 26002055864098 в Енергодарському відділенні Запорізького РУ ПриватБанк, МФО 313399) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кравченко Радіона Миколайовича (71504, Запорізька обл., м. Енергодар, а/с 442, вул. Скіфська, 18, кв. 17, ліцензія АА № 307353 від 22.03.2007 р.), тел. (066) 143-97-78.

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) постановою від 18.10.2007 р. по справі № 14/445/07 визнав Товариство з обмеженою відповідальністю «Атлантіс Т» (код ЄДРПОУ 34565831), юридична адреса: інд. 54030, м. Миколаїв, вул. Колодязна, 15, к.40, поштова адреса: інд. 55200, Миколаївська область, м. Первомайськ, вул. Черняховського, 35, к. 104, р/р відсутній), банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Балєва Валентина Петровича (ліцензія АВ № 081124, інд. 26600, Кіровоградська обл., смт. Вільшанка, вул. Кірова, 65, тел./факс (05250) 9-61-68, тел. 8-050-616-91-24).

Ухвалою господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 16 жовтня 2007 року порушено справу № 4/113 про банкрутство юридичної особи ТОВ «Енергоальянс» (36000, м. Полтава, пров. Щербанівський, 11, код ЄДРПОУ 31618637). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Васіна Євгена Євгеновича (ліцензія серії АБ № 271528 від 15.11.2005 р., 36004, м. Полтава, проспект Вавилова, 5, кв. 11).

Претензії та заяви можливих кредиторів приймаються протягом 30 (тридцяти) календарних днів з дня опублікування оголошення.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Юні знають, чого хочуть

Уперше відбулася зустріч представників Всеукраїнської ради старшокласників, Всеукраїнської ради учнів професійно-технічних навчальних закладів (ПТНЗ) та Всеукраїнської студентської ради при Міністерстві освіти і науки.

Станіслав Ніколаєнко зазначив, що серед ключових ініціатив, визначених міністерством, принципову роль відведено розвиткові чинної моделі державно-громадського управління в освіті. Меморандум про співпрацю лідерів учнівського та студентського самоврядування — нова форма співпраці сучасної молоді. Ми стоїмо на порозі нового динамічного розвитку між студентським рухом, учнями ПТНЗ та старшокласниками, наголосив міністр.

Наша довідка. *Всеукраїнська студентська рада створена 2005 року. У лавах організації близько 1,5 млн. студентів із 250 ВНЗ країни. Основними завданнями є захист прав студентів та створення органів студентського самоврядування в кожному вузі.*

Всеукраїнська рада старшокласників заснована у вересні 2006 року.

В активі організації засідання Школи управлінської майстерності, зимові та літні збори тощо.

У вересні 2007 року зареєстрована Всеукраїнська рада учнів ПТНЗ. Основні напрями роботи — структурна розбудова органів учнівського самоврядування та створення інформаційного банку даних.

■ ЧОРНИМ ПО БІЛОМУ

Учитись, учитись і учитись

Людина має самостійно навчитися здобувати нові знання, а також виробити потребу в навчанні упродовж життя. Держава та суспільство повинні створити для цього належні умови. Окрім того, треба навчити особистість використовувати отриману інформацію у професійній, громадсько-політичній діяльності та побуті.

Успішна реалізація цих вимог дасть змогу сформувати людину з інноваційним типом мислення, культури та діяльності. І лише тоді ми зможемо стати конкурентоспроможною нацією. Так вважає президент Академії педагогічних наук Василь Кремень.

На його думку, процес глобалізації, який супроводжується розвитком сучасних інформаційних технологій, розширює сферу спілкування.

Він переконаний, що демократичність суспільства визначає рівень самодосконалості громадян, їхню здатність до самостійної та усвідомленої дії. Тому навчально-виховний процес в освітніх закладах, а також соціальне середовище мають бути спрямовані на формування розвиненої, самодостатньої особистості.

За словами вченого, основним показником прогресу людства є розвиток кожної окремої особи. «Наше завдання — наблизити навчання і виховання кожної дитини до її сутності, здібностей та особливостей. Цей принцип має бути визначальним у разі проведення будь-яких змін і дасть можливість досягти найвищої якості в освіті», — заявив академік Василь Кремень.

Сергій МЕЛЬНИК.

■ ДО ДОШКИ!

Гроші на приватників

Нещодавно фахівці перевірили приватну охоронну фірму «С», яка виграла в поточному році тендер на охорону. І з'ясувалося, що із 38 навчальних закладів, які згідно із зобов'язаннями мали охоронятися приватниками, реально під пильним оком було лише два (!) об'єкти.

За даними працівників освіти, не потрапив під охорону фірми 21 навчальний заклад. За інформацією нашого відділу, на момент проведення перевірки без сторожів був 31. Як стало відомо, охороняють школу-дитсадок і середню школу-інтернат для дітей хворих на сколіоз. До того ж на обох пунктах співробітники чергували без формового одягу і необхідної документації. Ще п'ять об'єктів охороняють два приватні підприємства з обмеженою відповідальністю, які жодного відношення до тендера не мають. Виникає запитання: ці навчальні заклади вибірково здаються в оренду фірмою «С», чи з охоронними структурами укладають договори самі директори, не дочекавшись від неї послуг? Практично у всіх школах, де немає спеціалізованої охорони, стоять на посту бабусі-вахтерки. Від районного управління освіти. Зрозуміло, в екстремальній ситуації від такої «охорони» користі мало...

Куди ж ідуть гроші, що їх виділяє міська влада на охорону фірмам, які виграли тендер?

Чи доцільно використовувати приватні охоронні структури, які надають явно неякісні послуги платникам податків?

Марина КОТЕНКО.

Київ.

■ ШИРШЕ КОЛО

Поки що перший

Компанія Robert Bosch Україна спільно з Міністерством освіти і науки відкрила перший в Україні «Центр професійної майстерності Bosch» — навчально-практичний центр для учнів і майстрів закладів профтехосвіти Києва. Центр, створений на базі Вищого професійного училища № 25, вже до кінця року прийме понад 100 учнів і майстрів ПТУ столиці.

Центр укомплектований професійним електроінструментами і приладдям Bosch, навчальними і методичними матеріалами. В ньому учні навчатимуться, а майстри виробничого навчання (до того ж не тільки з Києва) — підвищуватимуть кваліфікацію.

«Епідемія» сирітства

■ ДО УВАГИ МІНІСТРА

Безробіття, бідність, трудова міграція, моральна деградація суспільства призвели до ганебного і потворного соціального сирітства. Кількість дітей, кинутих батьками напризволяще, зросла в Україні порівняно з 1991 роком втричі і становить, за офіційними даними, понад 102 тисячі.

...Десятирічна Валя не вміла ні читати, ні писати, бо жодного дня не була в школі. Дівчинка мешкала з бабусею, яка дружила із «зеленим змієм». Батько помер від алкоголізму, а мати була засуджена за крадіжки. Бабця-гуляка не заробила пенсії, тому була на «утриманні» онуки. Дівча щодня розбирало завалену тваринницьку ферму. Зібрану цеглу забирали «добрі» люди, залишаючи у мозолистій Валиній долоньці кілька гривень на хліб.

Аби автор особисто не зустріла дівчинку-«мауглі» з Жашківського району — не повірила б у її існування...

Нині Валю пригріли у дружній, багатодітній родині. Вона ходить до школи, має друзів. Рідна мати, повернувшись з колонії, навіть не поцікавилася, де дочка.

— Ми виявляємо не десятки, а сотні дітей, котрих потрібно рятувати від власних батьків, — зазначає начальник служби у справах дітей Черкаської облдержадміністрації Тетяна Прітченко. — Тільки за дев'ять місяців 2007 року осиротіли 430 неповнолітніх. Всього на обліку — 2 тисячі 700 дітей. Понад 80 відсотків з них — соціальні сироти, тобто діти батьків, позбавлених через пияцтво, наркоманію чи моральну розбещеність права батьківства.

Ще кілька років тому у знедоленої сироти був один шлях: з неблагополучного дому — до інтернату. Тепер з'явилася реальна перспектива знайти доброзичливу, сердечну родину. В області налічується 65 прийомних сімей, в яких виховується 182 дитини, понад 1600 знаходяться під опікою і 700 хлопчиків та дівчаток перебувають у державних закладах.

— Торік, — поділилася директор Черкаського дитячого будинку №1 Марія Пилипенко, — з нашого закладу передано у сім'ї 24 сироти. Навіть найкращий дитбудинок ніколи не замінить отчого дому. Однак не всі названі батьки психологічно готові виховувати «важких» дітей. У таких сім'ях разом з дітьми переживають моральні потрясіння і дорослі. Уже дехто має намір повернути назад наших підопічних.

Марія Пилипенко, педагог з 28-річним стажем, переконана, що потрібно розвивати й інші форми опіки над дітьми. Як це, до прикладу, роблять у Польщі. Там дітей-сиріт за віком не переводять «по етапу» з одного інтернату до іншого, а створюють усі умови в одному закладі. Старші діти живуть у квартирах, ведуть домашнє господарство. За кожними п'ятьма підопічними закріплений один вихователь. Дитбудинківці відвідують звичайну школу, займаються у музичній чи художній студіях, у спортивних секціях. У наших селах, куди здебільшого забирають сиріт у прийомні родини, звісно, цього всього немає. До того ж діти з неблагополучних сімей, найчастіше, потребують комплексного лікування.

А як у них?

Готуючись до вступу в ЄС і виконуючи відповідні вимоги євротовариства, Румунія за короткий час форсувала закриття державних сиротинців і створила мережу прийомних сімей. Спокусившись на велику матеріальну вигоду, стати названими батьками погодилося чимало румунських громадян. Однак вже через рік, а то й кілька місяців, у цій країні повернулись до системи державної опіки над дітьми. Прийомні родини виявилися нездатними виховувати підопічних. Зафіксовані були численні факти рукоприкладства, грубого поводження, інших антипедагогічних дій щодо дітей.

Я в жодному разі не хочу кинути тінь на порядні прийомні сім'ї. Велика їм подяка за громадянський подвиг. Однак уважно ставитися до їхніх проблем, контролювати — ці обов'язки не повинна знімати із себе держава, яка, до речі, платить зі свого бюджету 1300 гривень щомісяця на кожного вихованця у прийомній родині. Є такі подружжя, котрі взялися ростити по п'ятеро-семеро сиріт... За цим процесом стежать органи освіти, охорони здоров'я, соціальні служби, правоохоронці. Та, як зазначають фахівці, Сімейний кодекс не передбачає чіткого механізму здійснення державного контролю. Цю прогалину потрібно якнайшвидше ліквідувати. Бо «епідемія» сирітства триває...

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку: вихованці Черкаського дитбудинку № 1.

Фото автора.

До тієї школи кладку прокладуть?

■ КЛАСНА РОБОТА

Пісня «Марічка», до серця якої прокладав кладку закоханий юнак, пригадалася на Буковині. Там почув про село Зарічча (Вижницький район), жителі якого під час повеней втрачають зв'язок з цивілізацією. Дітей до сусідньої Берегометської школи батьки роками (!) носять на плечах. Вони переходять убрід річку Сірет у чоботях. Є, правда, дощана кладка. Та їй майже півстоліття, тому ходити по ній в негоду — страху набиратися.

Давно, кажуть, розробили проектно-кошторисну документацію мосту до передгірського села, але катма 15 мільйонів гривень для його зведення. Страждають від повені не лише школярі, а й дорослі, яким щодня доводиться перебиратися через бурхливу небезпечну річку. Були трагічні випадки. А як дошкуляє відсутність переправи сім'ям померлих та породіллям, яких доставляють до Берегомета в обхід (а це 14 кілометрів) — знають лише селяни.

Ці екстремальні умови викликали нериторичне запитання: як буковинцям живеться, зокрема, на освітянській ниві? Численні спілкування з батьками і педагогами дали змогу намалювати, гадаю, реальну картину.

Чернівці. Цього року Олександра Кожуленко (ЗОШ № 18) та Наталія Кінащук (гімназія № 2) перемогли в конкурсі «Учитель року-2007» у номінаціях відповідно «Українська мова і література» та «Математика». Ганна Фочук (ЗОШ № 2) стала лауреатом (образотворче мистецтво), а Тетяна Радевич увійшла до десятки кращих учителів-правознавців України.

Цікавився, на якому місці педагоги області по зарплаті. Виявилося, п'яті (середня — 1179 гривень). На щастя, такий «високий» матеріальний стимул не заважає трьом тисячам педпрацівників столиці Буковини плідно виконувати почесний обов'язок у 106 дитячих, загальноосвітніх закладах. А ще в гуртках за інтересами, яких 257. Скажімо, клуб юних техніків «Кварц», гурток ткацтва (єдині в області) — найпопулярніші, бо діти там роблять практичні речі своїми руками.

Тішить чернівчан активність дітей, ентузіазм педагогів. А ще перспектива: цього року першокласників і десятикласників прийшло до шкіл більше, ніж торік.

Село Їжівці. У найбільшому в області Сторожинецькому районі воно, напевне, найвідоміше. Саме тому я і поїхав до румунського кордону, біля якого Їжівці розташувалися в мальовничій місцевості. Щасливий збіг обставин звів мене з директором місцевої школи, яка з чоловіком, учителем фізкультури, їхала додому з районної наради.

Ольга Іонашку керує школою I—II ступенів четвертий рік, до цього вчителювала. Нинішній вельми авторитетний начальник відділу освіти Василь Грозаву — учитель Ольги Василівни, пішов «у люди» з Їжівців. Йому є чим пишатися: дві школи в рідному селі — одні з найкращих у районі. Тут і з матеріально-технічною базою порівняно все гаразд, і навчальний процес налагоджено добре. У господарстві Іонашку, щоправда, плюсів, вважаю, більше, ніж у дванадцятирічці. Директор з однодумцями капітально відремонтували класи, замінили вікна, підлогу і покрівлю, опорядкували територію.

Діти залюбки вчаться у світлій оновленій школі, але чимало з них живуть за кілька кілометрів від неї. Зрозуміло, втома від дороги, особливо меншеньких, дається взнаки. Селу конче потрібен шкільний автобус, яким держава обіцяє забезпечити роками.

Їжівці з більш як п'ятьма тисячами мешканців — перспективне село: кожен п'ятий тут школяр, у дитсадку — 100 дошкільнят. А народжуваність значно перевищує смертність. У закладах працюють віддані справі професіонали, багато з яких — випускники місцевої ЗОШ.

Район, як розповіла Ольга Василівна, максимально стимулює роботу вчителя, надто успішного. Та можливості місцевої влади обмежені. Їжівецькі колективи навчальних закладів знають, що за перемоги в конкурсах їх відзначать і добрим словом, і копійкою. Та факт залишається фактом: щоб забезпечити дітей наочним, дидактичним матеріалом, частенько треба лізти до власної кишені. А там, незважаючи на гучні заяви київських можновладців, грошей кіт наплакав.

Буковинці, як я зрозумів, «випливають» на ентузіазмі. На жаль, не тільки вони.

Іван ІЛЛЯШ.

Київ—Чернівці—Київ.

Поліція, або Прощавай, моя міліціє!

1 вересня 2007 року в газеті «Голос України» було надруковано інтерв'ю в. о. міністра внутрішніх справ Михайла Корнієнка «Настав час перетворити українську міліцію на цивілізовану поліцію європейської країни».

Важко не погодитися в необхідності реформи МВС, адже змінився суспільний лад країни — з'явилися нові класи: дуже багатих і дуже бідних. Але чи варто проводити реформу напередодні майбутніх змін у Конституції? З життєвої практики бачимо, що реформи нашвидкуруч призводять до невдач. Приклад цього — нещодавнє скасування стаціонарних постів ДАІ, які доведеться будувати наново.

Не прочитавши саму Концепцію реформування МВС, важко сказати, чи призведе ця реформа до поліпшення роботи органів внутрішніх справ і до спокійнішого життя простого народу. Але, навіть грунтовно ознайомившись з цією реформою в інтерв'ю пана М. Корнієнка, постають деякі запитання. Наприклад, кому підпорядковуватиметься міліція? Кого вона збирається захищати: простий народ чи владу? І взагалі, що дасть перейменування міліції на поліцію? Чи поліпшиться від цього її робота? Викорінять хабарництво, міліція почне гуманніше ставитися до громадян, з'явиться бензин у баках автомобілів... Сумніваюся.

А хто-небудь підрахував, у що обійдеться це перейменування? Будуть витрачатися гроші на нові бланки, нові печатки і штампи, написи на будинках міліції й автомобілях тощо, і це в умовах постійного недостатнього фінансування МВС.

Я думаю, ще багато років мине, аж поки наша українська міліція у своїй роботі наблизиться до цивілізованої поліції європейських країн. Тоді й перейменовуватимемо міліцію на поліцію, можливо.

Володимир СТРУЧКОВ.

Чернігів.

На святу справу не шкодуйте

На газету «Голос України» підписуюся з першого номера, але ніколи не звертався до вас за допомогою. А сьогодні дуже потрібна допомога газети і не тільки мені, а багатьом людям. Річ у тім, що в нашому містечку будується Українська православна церква Святої Трійці. І я, як віруюча людина, хотів зробити шляхетний вчинок у вигляді пожертвування на будівництво храму. На моїй ощадній книжці є деяка сума, її я й хотів би віддати на добру справу. Звернувся з листом до керівництва України, але мені відмовили повернути гроші. Я звертаюся з проханням за фінансовою допомогою до усіх, хто у змозі допомогти добудувати цей храм. Допоможіть, хто скільки може, і люди молитимуться Господові за вас і ваші родини. Пожертвуйте, не шкодуючи, на святу справу.

Наша адреса: 12501, Житомирська область, м. Коростишів, вул. К. Лібкнехта, 13, Українська православна церква Святої Трійці.

Наші реквізити: р/р 26000505, код 24699766, МФО 311528, ЖОД Райффайзен банк Аваль, отримувач Парафія церкви Святої Трійці.

Іван ФЕСЬКОВ.

Коростишів Житомирської області.

■ ФОТО З КОНВЕРТА

Взуття купили й взули, а коробки ще знадобляться...

Фото Анатолія ВОРОХА.

Київ.

Соціальний захист ветеранів існує переважно на папері

■ РЕЗОНАНС

Ми — ветерани війни, праці та військової служби Придніпровського району міста Черкаси, стурбовані тим, що Конституція України, під час підготовки й прийняття якої ветерани сказали своє слово, не виконується владою.

Бюджет України, який приймається кожен рік, захищає лише багатих. Закони України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні», «Про соціальний захист дітей війни», які мали б забезпечувати правовий статус ветеранів, створювати належні умови для їх життєдіяльності, сприяти у суспільстві шанобливому ставленню до ветеранів, виконавчою владою не виконуються.

Навіть вимоги Закону «Про статус ветеранів війни...» стосовно разової грошової допомоги ветеранам війни до Дня Перемоги при формуванні бюджету України нехтуються. А розмір виплат з кожним роком зменшується.

Такі дії депутатів суперечать Основному Закону України. Адже стаття 22 Конституції України стверджує, що під час прийняття нових законів або внесення змін до чинних, не допускається звуження змісту або обсягу існуючих прав і свобод.

Посилання деяких депутатів і виконавчої влади на відсутність коштів є неправомірними, що підтверджено Конституційним Судом України, а також рішеннями судів за позовами ветеранів.

Заява виконавчої влади про те, що з виплатою пільг ветеранам будуть збільшені податки на доходи громадян, неправомірна, оскільки скорочення соціальних потреб народу не може бути основним джерелом наповнення бюджету. Чому наповнення бюджету не роблять за рахунок тих, хто «прихватизував» створене народом. Загально відомо, що початкове накопичення капіталу було не результатом еволюції відносин суспільного виробництва, а наслідком штучного привласнення незначною групою ділків суспільного багатства.

Звертаємося до депутатів, які розпочнуть працювати, з проханням — ініціювати закон про відповідальність чиновників за невиконання законів України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні», «Про соціальний захист дітей війни», і вимог Конституції України про соціальний захист громадян України.

Прийнято президією Придніпровської районної у місті Черкаси ветеранської організації одностайно.

А. МАРІНЧЕНКО,
голова Ради ветеранів.

■ ВІЛЬНИЙ МІКРОФОН

Розмови про ринкові механізми залишаються лише розмовами

Стало страшно ходити по продукти і ліки. Майже щодня нові ціни. Пенсія, переполовинена комунальними виплатами, тане за кілька днів. Уряд, що виконує обовязки, може тільки розмірковувати про стабілізацію цін. Розмови про ринкові механізми залишаються лише розмовами. Адже ринок — це конкуренція. А в нас замість конкуренції панують олігополії (змови продавців і змови покупців) та відверті монополії. Отже, ціни будуть рости, і з цим нічого не поробиш. Тому не з ростом цін потрібно боротися, а із зубожінням населення, зі збільшенням розриву між бідними і багатими. А нині робиться все для того, щоб збільшити цей розрив.

Щомісяця споживчий кошик дорожчає на 20—30 гривень. Так само дорожчають і комунальні тарифи. І споживчий кошик, і тарифи ми розраховуємо в гривнях на людину. Чому ж компенсаційні виплати обчислюємо у відсотках і збільшуємо мінімальну зарплату і пенсії на ці відсотки?

Пам'ятаєте, як у часи СРСР уперше не подешевів, а подорожчав хліб? Тоді прем'єр Павлов увів «хлібну компенсацію», і кожний, від дитини до столітнього, одержав ту саму суму «хлібних грошей». То чому нині не можна додати кожному громадянинові України ту саму суму грошей, на які подорожчав споживчий кошик? Адже процентне збільшення мінімальних зарплат і пенсій, що є базовими для розрахунків, призводить до того, що бідним додадуть копійки, які й наполовину не компенсують інфляційний удар, а багатії ще більше збагачуються!

І нарешті, доки нам брехатимуть про компенсації внесків? Ті наші внески давно вже у фундаментах палаців нової української еліти, що ніколи їх не поверне. То чому припинили перерахування тих украдених внесків на сплату комунальних платежів?

Володимир СИРОТЕНКО.

Львів.

«Компутер» від американського капрала

■ НЕВИГАДАНА ІСТОРІЯ

Одного дня вийшов я у двір будинку, в якому живу, дивлюся, сидить на лавці мій сусід Сергій — веселий-веселий. Ми привіталися, і він розповів мені про свою радість. Спочатку запитав, чи пам'ятаю, як біля Ельби ми американцям жару дали і як вони драпали, ніби їм скипидаром п'яти намастили. І якось по-молодечому засміявся. Я й відповів: хіба таке забувається...

Сергій вів далі:

— А пам'ятаєш, як через тиждень ми з ними біля самісінького берега Ельби, замурзані пороховим димом, обнімалися, цілувалися, браталися, а потім разом у річці вмивалися. Я відповів, що пам'ятаю. А мій сусід далі — а пам'ятаєш, як той високий капрал-мулат нас сигарами пригощав, а ми його нашою махоркою, самокруткою, і як він після затяжки кашляв і чхав, а коли відійшов, дістав пляшку віскі, й ми випили за швидке закінчення війни, за братерство і закусили галетами. Так-от Петре, той капрал знайшов мене.

— Як знайшов?! — не повірив я.

— Та, напевне, через віськкомат... Раніше я не хотів казати, що листуюся з ним, іноді розмовляємо по телефону. Він мені дзвонить, і ми з ним про все на світі балакаємо: і про воєнні часи, і про нинішнє життя, і про тебе цей американець також питав. А два тижні тому надіслав мені листа, трохи грошенят і посилку аж у двох коробках. Привіз я коробки додому, розпакував і нічого не можу зрозуміти, що це — телевізор, чи що?.. Покликав сусідського хлопця Сашка. Він подивився, та й каже: «Діду Сергію, та це ж комп'ютер!» І розповів мені, що це — дуже розумна машина.

«Ой, Петре, який же цікавий цей «компутер»! Сашко показав, як ним користуватися. Тепер мені ніколи ляси точити про наших горе-політиків, сиджу собі й граю у різні ігри. Відчув радість життя. От ходімо, подивишся!»

Пішли. Сергій мені каже: «От натисни сюди!» Я натиснув, а він як закричить: «Це ж не кулемет, що ти тиснеш, як на гачок. Це ж «компутер»! А він — ніжний, як дівчина, з ним треба поводитися легенько й акуратно».

Я не втримався і сказав: «От би й мені такий «компутер», напевно, і вмирати не хотів би...»

Сашко, слухаючи наші розмови, порадив: «Діду Петре, напишіть і ви в Америку тамтешньому президенту. Може, й вам надішлють... Там люди заможні».

А я йому й відповів, що не буду просити в заморських вельмож, бо не хочу образити українських. Думаю, що і серед наших заможних є люди з добрим, чуйним серцем, які відгукнуться і допоможуть бідним ветеранам та інвалідам, якщо не комп'ютером, то хоч бубликом чи пігулкою.

А цього листа Сашко написав на американському комп'ютері, якого надіслав ветеран-капрал моєму однополчанину, радянському солдату, ветерану Сергію, з котрим познайомилися на Ельбі...

Дід Петро,
інвалід Великої Вітчизняної війни І групи.

Одеса.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Гуцульське весілля

■ ФОТОРЕПОРТАЖ

(Початок на 1-й стор.).

У суботу Ольга й Василь реєструють шлюб за «світським» обрядом. Проводить його головна верховинська «сваха» — завідувачка райвідділу РАГСу Параска Рашковська. Дуже душевно це в неї виходить, жодної казенної нотки. А ввечері до сільського клубу, де й відбувається весілля, сходяться гості. Кожного з них молодята особисто зустрічають біля порогу: запрошених пригощають чаркою горілки, а ті вручають молодим свої дари — ковдри, посуд, техніку. Старша дружка Галя Соломійчук записує у товстий зошит, хто що подарував. На гуцульських весіллях облік суворіший, ніж за соціалізму...

А потім починається щедре застілля, до слова, триває воно з перервами на вінчання й танці під троїсті музики (але не на відпочинок!) також дві доби. Шинкар з 28-річним стажем (так тут називають розпорядника весільного обряду) Петро Друняк просить гостей помолитися і приступити до трапези. На столах страв багато, але весілля вважалось би таким, що не відбулося, якби не було обов'язкових бануша (місцевої кукурудзяної каші), холодцю, голубців із салом, гуцульського борщу з білим буряком та копченими ребрами, кров'янки. Головна кухарка Марія Кітлєрюк із Замогорова також не перший день порядкує: 27 років куховарить на весіллях, каже, «віддавала» колись батьків, а тепер уже і їхніх дітей. Дай Боже здоров'я, щоб і онуків вшанувати смачними наїдками.

У неділю раненько молоду починають вбирати у гуцульські строї — довгу, аж до п'ят, вишиту сорочку, запаски, підперезують хустками. Одне слово, деталей багато, це вам не біле плаття. Основний атрибут — вбиря: головний убір для нареченої, який заплітається у волосся з кольоровими нитками, блискітками. Робота ця триває дві години. Не кожен може з нею впоратися, треба бути спеціально навченою майстринею. 20-річна Ганнуся Мігащук, яка порається біля Ольги, попри юний вік і є таким фахівцем. Її цього навчала бабуся. Нарешті молода готова. Молодий також — як намальований: вишиванка, чорні штани з грубого сукна, чоботи, пояс, кресаня (вишитий бриль). У руках обов'язково — топірець.

Молодята тричі обходять стіл і просять прощення у батьків за все, що зробили їм прикрого. Далі — обов'язкова, як бануш, гуцулка: запальний, мов кров нареченого, танок... І всі на конях їдуть на вінчання до церкви Покрови Пресвятої Богородиці, де вже чекає отець Юрій Мануляк.

...Вночі відбувається повниця: так називають церемонію дарування грошей. Не дивуйтеся, ковдри, сервізи й телевізори — то для «затравки»: справжня щедрість виявляється лише тепер. Аякже, гуцули — люди гонорові, вони скупитися не будуть. Знову ж таки у зошит записують, хто і скільки подарував. Не тільки для обліку, а й для пам'яті: щоб нинішні молодята колись, на інших весіллях, подарували не менше. В принципі, мудро. Така собі каса взаємодопомоги, кредитування весіль толокою. З давніх-давен, сьогодні, і на віки.

Олександр КЛИМЕНКО.
Фото автора.

Повідомлення про скликання загальних зборів учасників

Повідомляємо, що 10 грудня 2007 року об 12 годині відбудуться загальні збори учасників Товариства з обмеженою відповідальністю «Автобудкомплекс-К» (код за ЄДРПОУ 33999954) з наступним порядком денним:

1. Збільшення статутного капіталу ТОВ «Автобудкомплекс-К».
2. Встановлення розміру, форми, порядку та строків внесення учасниками додаткових вкладів на збільшення статутного капіталу.
3. Внесення змін до Статуту ТОВ «Автобудкомплекс-К».

Загальні збори учасників відбудуться за адресою: м. Київ, вул. Святошинська, буд. 34, актовий зал. Реєстрація учасників та їх представників буде проводитись з 11 до 12 години 10 грудня 2007 року.

Учасникам при собі мати документ, що посвідчує особу (паспорт), а уповноваженим представникам учасників необхідно мати довіреність, оформлену відповідно до чинного законодавства, та документ, що посвідчує особу (паспорт).

Довідки за телефоном (044) 205-42-19.

Голова товариства.

Інформація Ліквідатора АТ «Наш банк»

Ліквідатор АТ «Наш банк» здійснює пошук юридичної особи для передачі в управління непроданих активів банку з метою вжиття заходів щодо продовження погашення заборгованості кредиторів банку за рахунок отриманих активів.

Кінцева дата подання документів до 15 листопада 2007.

Пакет документів про намір прийняти в управління непродані активи банку надсилається за адресою: 69063, м. Запоріжжя, вул. Дзержинського, 23, Управління Національного банку України в Запорізькій області.

Вимоги до юридичної особи: професійна діяльність щодо надання аудиторських, консалтингових, фінансових послуг не менше трьох років, беззбиткова діяльність, відсутність заборгованості перед Державним та місцевим бюджетами.

Інформацію про перелік документів можна отримати за телефонам: (8-061)212-01-04.

АТ «Фінвест» повідомляє про проведення чергових **загальних зборів акціонерів,** які відбудуться 29 грудня 2007 р. о 10.00 за адресою: 61070, м. Харків, вул. Ак. Проскури, 1, корп. 8.

Порядок денний.

1. Затвердження порядку денного та регламенту загальних зборів акціонерів.
2. Вибори робочих органів загальних зборів акціонерів.
3. Розгляд фінансово-господарської діяльності акціонерного товариства за попередній період.
4. Вирішення питань, пов'язаних з фінансово-господарською діяльністю товариства, віднесених до виключної компетенції загальних зборів.
5. Визначення основних напрямків діяльності товариства на наступний період.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 10.10.2007 р. у справі № 23/399-б товариство з обмеженою відповідальністю «ТД Моріус» (ЄДРПОУ 34614064, 01042, м. Київ, вул. П. Лумумби, буд. 15-А) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Приватне підприємство «Ефком Формат» (ЄДРПОУ 33543752, 02183, м. Київ, вул. Кибальчича, буд. 3-Б), тел. 8 (068) 806-44-09.

Вважати недійсними з 12 жовтня 2007 року паспорти видані на ім'я:

1. Козленко Маргатири Сигізмундівни - СО 879856, Оболонським РУГУ МВС України в м. Києві 24 листопада 2001 р.;
2. Козленко Віталія Петровича - СН 408673, Мінським РУГУ МВС України в м. Києві 28 січня 1997 р.

Вважати недійсним з 14 жовтня 2001 р. паспорт на ім'я Козленко Маргатири Сигізмундівни - СН 408674, виданий Мінським РУГУ МВС України в м. Києві 28 січня 1997 р.

Постановою господарського суду Черкаської області від 26.10.2007 року по справі №01-10/2400 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Колективного промислового підприємства «Золотоніська меблева фабрика» (19700, Черкаська обл., м. Золотоноша, вул. Шевченка, 24, код ЄДРПОУ 05486817, п/р №260090033001 в ЧФ АТ «Укрінбанк» м. Черкаси, МФО 354314).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Білеру Олега Вікторовича, ліцензія АВ №307356 (м. Черкаси, вул. Волкова, 59, кв. 35, тел.: (0472) 38-43-55, 38-24-55).

Філія державної госпрозрахункової установи «Агентство з питань банкрутства»

в Чернівецькій області організовує аукціон з продажу майна банкрута - Товариства з обмеженою відповідальністю Агрофірма «Бернівська». Для продажу пропонуються:

Лот 1. Причеп 2ПТС-4, інв. номер 115, початкова ціна 1148 грн. з ПДВ.
Лот 2. Причеп 2ПТС-4, інв. номер 116, початкова ціна 2099 грн. з ПДВ.
Лот 3. Причеп 2ПТС-4, інв. номер 124, початкова ціна 1325 грн. з ПДВ.
Лот 4. Дискова борона БДС-3, інв. номер 121, початкова ціна 1810 грн. з ПДВ.
Лот 5. Дискова борона БДТ-7, інв. номер 90, початкова ціна 3459 грн. з ПДВ.
Лот 6. Автомобіль-цистерна ГАЗ-5201, держ. реєстр .№0714 ЧВА, почат. ціна 3315грн з ПДВ
Лот 7. Автомобіль ГАЗ- 52, держ. реєстрац. номер 2507 ЧВА, початкова ціна 2882 грн. з ПДВ.
Лот 8. Машина для внесення добрив КСО-9, інв. номер 123, початкова ціна 2471 грн. з ПДВ.
Лот 9. Культиватор КПС-4,2, інв. номер 119, початкова ціна 1447 грн. з ПДВ.
Лот 10. Мотоцикл МТ-11, держ. номер 37-44 ЧВВ, початкова ціна 2596 грн. з ПДВ.
Лот 11. Трактор - МТЗ-80, держ. номер 39-92 ШТ, початкова ціна 8158 грн. з ПДВ.
Лот 12. Машина для внесення міндобрив НРУ-0,5, інв. номер 108, почат. ціна 810 грн. з ПДВ.
Лот 13. Плуг ПЛН 5-35, інв. номер 113, початкова ціна 2144 грн. з ПДВ.
Лот 14. Плуг ПЛН 5-35, інв. номер 117, початкова ціна 2026 грн. з ПДВ.
Лот 15. Причеп ПСЕ-Ф-12,5Б, інв. номер 133, початкова ціна 2876 грн. з П ДВ.
Лот 16. Сівалка СЗТ-3,6, інв. номер 118, початкова ціна 4985 грн. з ПДВ.
Лот 17. Сівалка SK-12, інв. номер 129, початкова ціна 8721 грн. з ПДВ.
Лот 18. Сівалка СО-4,2, інв. номер 128, початкова ціна 4524 грн. з ПДВ.
Лот 19. Сівалка СПЧ-6, інв. номер 127, початкова ціна 4980 грн. з ПДВ.
Лот 20. Зернозбиральний комбайн СК-5М-1 «Нива», інв.№ 19, початкова ціна 7949 грн. з ПДВ.
Лот 21. Зернозбиральний комбайн СК-5М-1 «Нива», інв. №20, початкова ціна 8249 грн. з ПДВ.
Лот 22. Зернозбиральний комбайн СК-5М-1 «Нива», інв.№ 21, початкова ціна 5487 грн. з ПДВ.
Лот 23. Зернозбиральний комбайн СК-5М-1 «Нива», інв № 22, початкова ціна 5014 грн. з ПДВ.
Лот 24. Змішувача добрив СТК-5, інв. номер 122, початкова ціна 1834 грн. з ПДВ.
Лот 25. Трактор Т -150К, інв. номер 112, початкова ціна 22131 грн. з ПДВ.
Лот 26. Трактор Т -150К, інв. номер 12, початкова ціна 3900 грн. з ПДВ. (металобрухт)
Лот 27. Трактор Т -150К, інв. номер 14, початкова ціна 6712 грн. з ПДВ.
Лот 28. Трактор ЮМЗ-6, інв. номер 111, початкова ціна 3523 грн. з ПДВ.
Лот 29. Трактор ЮМЗ-6, держ. номер 39-95 ШТ, початкова ціна 5984 грн. з ПДВ.
Лот 30. Трактор ЮМЗ-6, держ. номер 83-20 ЧЕ, початкова ціна 11630 грн. з ПДВ

Умови участі та оформлення заявок у відкритих торгах (аукціоні) за телефонами (0372) 584368, 80505228757.

Заявки приймаються за адресою: м. Чернівці, вул. Головна, 44/24, Філія ДГУ «Агентство з питань банкрутства» в Чернівецькій області». Останній день подання заявок 04 грудня 2007 року.

Аукціон відбудеться 10 грудня 2007 року об 11 годині за адресою: с. Берново, Кельменецького району, Чернівецької області, (приміщення клубу)

Інформація про продаж майна на аукціоні:

Організатори аукціону: Українська Універсальна товарна біржа та Брокерська контора ФГ «Озиме покоління».

Продається майно ВАТ АК «Свема»:

ЛОТ №1: Обладнання (прес, гільйотинні ножиці, зиготовочні машини, станки для зварювання поліетилену та інше обладнання).

Всього 18 найменувань обладнання.

Місцезнаходження майна: вул. Гагаріна, буд. 1, м. Шостка Сумської області.

Стан майна: Обладнання незадіяне у виробництві з 2002 року, розукомплектоване, відсутні деталі, вузли, пульти управління, двигуни та насоси.

Початкова ціна продажу: 30060,00 грн.(в т. ч. ПДВ).

Сума застави: 3006,00 грн. без ПДВ.

ЛОТ №2: Обладнання для зберігання рідини для хімічного виробництва

Всього 5 найменувань обладнання.

Місцезнаходження майна: вул. Гагаріна, буд. 1, м. Шостка Сумської області.

Стан майна: обладнання використовувалось для збереження агресивних середовищ на протязі терміну, що перевищує нормативний строк.

Початкова ціна продажу: 405000,00 грн. (в т. ч. ПДВ).

Сума застави: 40500,00 грн. без ПДВ.

Загальні умови продажу по даним лотам:

- ліквідації обладнання;
- проведення розрахунків за придбане майно, здійснюється Покупцем (переможцем аукціону) протягом 3 (трьох) банківських днів з дня проведення аукціону;
- засоби платежу для фізичних та юридичних осіб - грошові кошти;
- оформлення права власності на придбане майна та сплата державного мита здійснюється за рахунок Покупця;
- у випадку відмови від підписання Покупцем протоколу аукціону або договору купівлі-продажу придбаного майна, гарантійний внесок Покупця (переможцю аукціону) не повертається;
- повернення суми застави іншим учасникам протягом трьох діб після проведення аукціону, за виключенням суми банківських послуг.

Аукціон буде проведений 12 грудня 2007 року об 11:30 год. за адресою: м. Шостка, вул. Прорізна, 12. Брокерська контора УУТБ ФГ «Озиме покоління».

Кінцевий термін прийняття заяв для участі в аукціоні - за 3 (три) дні до дати проведення аукціону.

Реєстраційний внесок за лот (102 грн. 00 коп. разом з ПДВ) вноситься на р/р 26009020647001 в СРУ ВАТ КБ «Надра», м. Суми, МФО 337535, код 32054336, одержувач Брокерська контора ФГ «Озиме покоління», та сума застави (без ПДВ) вноситься окремо в р/р 26008020647002 СРУ ВАТ КБ «Надра», м. Суми, МФО 337535, код 32054336, одержувач Брокерська контора ФГ «Озиме покоління».

За детальною інформацією звертайтесь до Брокерської контори ФГ «Озиме покоління», м. Шостка, вул. Прорізна, 12, або за тел.: 8 (05449) 7-01-75 та 8 (097) 926-35-77.

З приводу огляду та ознайомлення з майном звертайтесь за тел.: 8 (097) 926-35-77.

Втрачено довідку №02-2-1146 з Єдиного Державного Реєстру Підприємств та Організацій України (ЄДРПОУ) юридичної особи Малого приватного підприємства «Вегас», видану Горлівським Управлінням статистики у Черкаській області 12.04.2006 року вважати недійсною.

Балаклійський районний суд Харківської області повідомляє, що 14 листопада 2007 року о 9.00 відбудеться судове засідання по цивільній справі за позовом ВАТ КБ «Надра» до **Зеленського Ігоря Ігоровича** про стягнення суми. Це оголошення є офіційним повідомленням. У разі неявки відповідача на судове засідання, справу буде розглянуто за його відсутності.

Суддя І. В. Чайка.

ТОВ «УТБ «Соціум» повідомляє про проведення аукціону з продажу майна ВАТ «Завод «Ніжинсільмаш».

Місцезнаходження майна: Чернігівська обл., м. Ніжин, вул. Шевченко, 109.

Об'єкти продажу: майно (обладнання, ТЗ, то що) в кількості 408 одиниці, п/ц 1243077,28 грн. Вказана вартість з урах. ПДВ.

Заявки на участь в аукціоні приймаються до 06 грудня 2007 р. включно за адресою: м. Чернігів, пр-т. Миру, 68, оф. 1207. Гарантійний внесок у розмірі 10% від ціни продажу та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону у розмірі 17 грн. перераховується на р/р 260046021 ТОВ «УТБ «Соціум», ЧОД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 353348, код 32946461. З питань ознайомлення з майном, порядком оформлення участі в аукціоні звертатись за телефоном 8 (0462) 661-064.

Аукціон відбудеться 10 грудня 2007 р. об. 11 год. За адресою: м. Чернігів, пр-т Миру, 68, конференц. зал.

ШАНОВНІ АКЦІОНЕРИ! ЗАКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ІНФОРМАЦІЙНІ КОМП'ЮТЕРНІ СИСТЕМИ»

(ЄДРПОУ: 21670779, місцезнаходження: 03005, м. Київ, вул. Смоленська, 31-33) повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів товариства, які відбудуться 26 грудня 2007 року о 15.00 у приміщенні товариства за адресою:

03005, м. Київ, вул. Смоленська, 31-33.

Порядок денний:

Прийняття рішень про укладення договорів Закритим акціонерним товариством «Інформаційні комп'ютерні системи» на суму, що перевищує 10 000 000 (десять мільйонів) гривень.

Реєстрація учасників буде проводитися 26 грудня 2007 року з 14.00 до 15.00 за адресою: 03005, м. Київ, вул. Смоленська, 31-33.

Довідки за телефоном: 538-00-53.

Матеріали стосовно порядку денного загальних зборів надаються для ознайомлення в приміщенні товариства за адресою: 03005, м. Київ, вул. Смоленська, 31-33.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького,44-Б) від 10.10.2007 р. у справі № 23/400-б товариство з обмеженою відповідальністю «НОТЕР-ЛВО», (ЄДРПОУ 34616779, 01042, м. Київ, вул. П. Лумумби, буд. 15-А) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено приватне підприємство «Універсал Інвестмен АГ» (ЄДРПОУ 34494146, 04112, м. Київ, вул. Оранжерейна, буд. 3), тел. 8 (068) 806-44-09.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 29.11.2007 р. у справі № 25/282/07 ПП «СЕМВ» (код ЄДРПОУ 32227619, р/р № 2600301319780, МФО 313731 ФБ «Фінанси та Кредит» м. Запоріжжя), розташоване за адресою: 69068, м. Запоріжжя, вул. Анголенка, буд. 22, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Фісун Т. А., ліцензія АВ № 347097 від 19.07.2007 р. (адреса: 69002, м. Запоріжжя, вул. Портова, буд. 6., кв. 18, тел. 8 (061) 13-04-85).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

09 листопада вийшов з друку черговий 39-й випуск «**Бюлетеня автотоварознавця**», періодичний додаток до «Методики товарознавчої експертизи і оцінки дорожніх транспортних засобів», затвердженої Наказом Міністерства юстиції України і Фонду державного майна України №142/5/2092 від 24.11.2003 року. Зацікавленим особам за довідками звертатись за телефонами:

(0622) 53-45-74 і по факсу: (0622) 53-26-13.

Запрошення

Програма НАТО-Україна з перепідготовки колишніх військовослужбовців запрошує досвідчені навчальні заклади прийняти участь у процедурі тендеру на обрання навчальних закладів для проведення економічних курсів у напрямках бізнес, менеджмент та спеціалізованих морських курсів у різних областях України. Якщо бюджет буде затверджено, ці курси розпочнуться у квітні 2008.

Для отримання подальшої детальної інформації, будь ласка, надсилайте короткі відомості про Вашу компанію, включаючи рекомендації, не пізніше 15 листопада 2007 на вказану адресу:

Крістофер Штаудт
Менеджер Програми

Christopher Staudt
Program Manager
NATO-Ukraine Resettlement Program
Email: retrain@nloukraine.org
Fax: +380 44 461 94 00

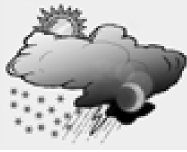
Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 10.10.2007 р. у справі № 23/414-б товариство з обмеженою відповідальністю «НВП «Техно-Альянс», (ЄДРПОУ 34614038, 01042, м. Київ, вул. П. Лумумби, буд. 15-А) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено приватне підприємство «Універсал Інвестмен АГ» (ЄДРПОУ 34494146, 04112, м. Київ, вул. Оранжерейна, буд. 3),

тел. 8 (068) 806-44-09.

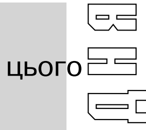
ПАРАД ПОРАД

П'ЯТНИЦЯ, 9 ЛИСТОПАДА 2007 ■ № 206 (4206)

10 листопада в Україні хмарно з проясненнями. Вітер південно-східний, 5—10 м/с, місцями пориви 15—20 м/с. Температура вночі від 2° тепла до 3° морозу, на півдні вночі 0—5° тепла, вдень підвищення до 8—13°, в Криму до 12—17°; в Карпатах вночі 3—8° морозу, вдень 0—5° морозу.

9 ЛИСТОПАДА

■ 1114. Помер Нестор-літописець. ■ 1799. Державний переворот у Франції. До влади прийшов Наполеон Бонапарт. ■ 1872. Народився письменник Богдан Лепкий (пісня «Чуєш, брате мій», роман «Мазепа»). ■ 1918. Листопадова революція в Німеччині. Проголошення країни республікою. ■ 1956. В СРСР вийшов указ про заборону колишнім учасникам українського національного підпілля, які відбули покарання, повертатися в західні області України. ■ 1962. Місто Станіслав перейменовано на Івано-Франківськ. ■ 1976. Створено Українську Гельсінську групу. ■ 1995. Україна стала членом Ради Європи.

■ **ПИЛЬНУЙТЕ!**

Посуд майбутнього чи додаткові проблеми зі здоров'ям?

Пригадуються часи, коли газований напій у пластиковій пляшці був дивом. Випивши кольорову чудо-воду, пляшку зберігали, як знахідку, не один місяць, щоб у період польових робіт чи пікніків використати ще кілька разів. Зараз пластиковими пляшками нікого не здивуєш. І люди дедалі частіше користуються одноразовим посудом. Справді, він досить зручний у використанні, легкий, та й мити не треба... Але як то кажуть, у медалі два боки... З питаниям, з чого їсти та пити, я і звернувся до фахівців державного підприємства «Полтавський регіональний науково-технічний центр стандартизації, метрології та сертифікації».

Використання одноразових стаканів іноді небезпечне для здоров'я людини, адже при безпосередньому контакті з їжею речовини вступають у реакцію, утворюючи токсини, бо не витримують високих температур. І хоча про гостре отруєння тут не йдеться, та тривале використання недоброякісного посуду призводить до появи певних хвороб. Класичними матеріалами для виготовлення одноразового посуду є полістирол та поліпропілен. Але у стаканчик з полістиролу не можна наливати гарячі напої, бо при високих температурах він починає виділяти токсичний стирол. При регулярному вживанні цей токсин нагромаджується в нирках та печінці.

Поліпропіленовий стаканчик нормально витримує температуру +100° С, але він нестійкий до хімічних впливів. Від контакту з горілкою утворюються формальдегід та фенол, які, окрім вищезазнаного, впливають ще й на зір. Отже, виїжджаючи на пікнік, гарячі шашлики потрібно класти на пластикову тарілочку, яка має позначку PP, а от горілку наливати у стаканчики, марковані позначкою PS. Стосовно одноразових пляшок необхідно сказати, що тара, безпечна для зберігання води, може бути абсолютно непридатна для утримання в ній інших речовин. Особливо це стосується молока, олії, пива, підкислених напоїв. У результаті реакції виділяються токсини, які при потраплянні в організм людини поступово завдають шкоди здоров'ю.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

■ **САД І ГОРОД**

Осінні добрива

Незабаром настане сніжна й морозна зима. А ви вже удобрили грунт? Якщо ні, тоді раджу зробити це негайно. Яке добриво вам потрібне, залежить від того, наскільки родючий грунт і які добрива вносили в нього раніше.

Якщо торік ви застосовували гній, компост, тоді цієї осені можна обійтися без органічних добрив. Якщо ж ні, постарайтеся їх внести. Для овочевих культур і картоплі на 1 кв. м середньородючого грунту цілком достатньо буде 3—4 кг органіки.

Не забувайте, що рослинам потрібні фосфор і калій. Ці добрива вносять по 30—40 г на 1 кв. м, рівномірно розподіляючи по площі. Якщо грунт кислий, слід внести вапняне борошно. І тільки після цього землю скопують.

Надіслав Василь БРУНЬКОВ.

Доброводи
Монастирського району
Тернопільської області.

Зимова шина для вашої машини

■ **АВТОЛЮБИТЕЛЯМ НА ЗАМІТКУ**

Прихід зими для автомобілістів — це не тільки сніг і мороз. Це ще й підготовка автомобіля до несприятливої пори року.

Зупинити свій вибір на конкретному комплекті зимової гуми досить непросто. Її вибір найчастіше залежить від погодних умов, які переважають у вашому регіоні. Тому однозначно сказати, що якісь одні зимові шини кращі за інші, не можна. Але все-таки якісь загальні рекомендації з вибору зимового взуття для вашого авто дати можна.

Шиповані зимові шини

В умовах ожеледі або накатаного снігу за допомогою шипів досягається збільшення коефіцієнта зчеплення зимових шин з дорогою. Є два варіанти: або ви відразу купуєте шиповані зимові шини, або робите ошипування звичайної зимової гуми. Зрозуміло, що більше буде шипів на шині, то краще поводитиметься машина (скоротиться гальмівний шлях, знизиться ймовірність пробуксовки). А для більшої ефективності шипи повинні розташовуватися не на одній лінії, а бути хаотично розкидані по поверхні шини. Тільки пам'ятайте, що ошиповувати можна не кожну гуму — уточнюйте це питання з продавцем.

Нешиповані зимові шини

При їзді по глибокому снігу на керованість автомобіля впливає не тільки наявність шипів, але й малюнок протектора зимової гуми. Як правило, найбільш ефективними виявляються зимові шини з великою кількістю прямокутних шашечок, розташованих у шаховому порядку. Важлива також і глибина малюнка — в більшості моделей цей параметр становить від 9 до 10 мм. На зчеплення з дорогою впливає й наявність дрібних смужок (ламелей) на протекторах шин. З їх допомогою і шиповані, й нешиповані зимові шини краще тримаються за дорогу.

Пам'ятайте, що на мокрому снігу кращу поведінку автомобіля забезпечує гума зі спрямованим малюнком протектора, який сприяє відводу болота з-під колеса. Малюнок таких зимових шин схожий на літні дощові, в яких будова протектора нагадує ялинку.

Візьміть на замітку:

— Зимові шини в середньому служать 2—4 сезони. Коли вони стираються — глибина протектора стає менше 4 мм — приходить час їх замінювати.

— Склад гумової суміші для зимових шин підбирається таким чином, що колесо наче «прилипає» до слизького покриття. Тому для їзди в засніжених умовах або при ожеледі краще підходять м'якіші зимові шини. На асфальтному покритті в зимовий час м'які шини будуть також ефективні, але швидше зношуються — потрібна більш тверда гума. Що краще, самому визначити важко, але щось конкретне може порадити продавець (на підставі відгуків покупців).

— Ефективнішими часто виявляються зимові шини з асиметричним малюнком протектора. При цьому, наприклад, зовнішня частина шини відповідає за рух по асфальтному покриттю, внутрішня — по засніженому. Слід тільки правильно встановлювати такі шини, відповідно до нанесеного на них маркування.

Матеріал підготовлений за інформацією сайта www. mirsovetov. ru

Дивні властивості меду

■ **ЕЛІКСИР ДОВГОЛІТТЯ**

Вчені з Нової Зеландії, провівши низку експериментів із медом, назвали його справжнім засобом Макропулоса.

Немолоді пацюки, яким увели в раціон харчування мед, почали демонструвати чудову реакцію та стресостійкість. Їх життєві показники під час «медової дієти» помітно поліпшилися і прийшли до норми.

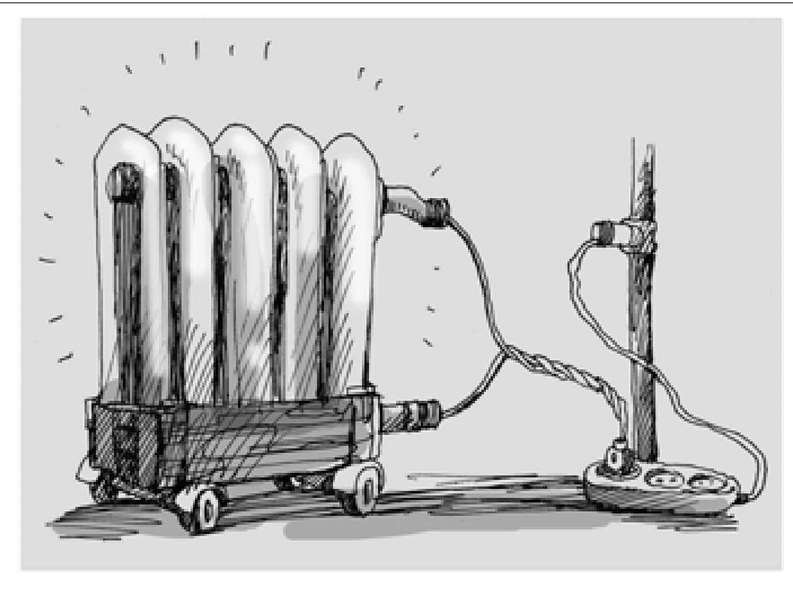
Дослідники пояснюють це дивними антиоксидантними властивостями меду. Саме вони активно протистоять старінню і зношуванню організму, зміцнюють імунітет і повертають молодість. Це справжній еліксир довголіття, про який люди несправедливо забувають.

Тому, переконані медики, порада тут може бути лише одна: замініть у своєму раціоні цукор на мед, і тоді ми, людство, зможемо відсунути неминучі ознаки старіння, а також слабкість, немічність, втому й зморшки.

За інформацією Укрінформу.

Обійнявшись з обігрівачем

■ **ВАШ ВИБІР**

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Коли включають опалення, в нашій квартирі як і раніше відчувається холод: максимальна температура в кімнаті — +15 (якщо на вулиці немає заморозків). От ми й вирішили купити обігрівач. Свій вибір зупинили поки на масляному радіаторі. Але є сумніви. Порадьте, як за ним доглядати й на що звернути увагу при експлуатації.

Олена КОРНІЄНКО.

Кременчук
Полтавської області.

Радить продавець-консультант побутової техніки Сергій ГАВРИЛЮК:

— Доглядати за масляним радіатором дуже просто. Але важливо пам'ятати такі нюанси:

* пил, що зібрався на радіаторі, потрібно витирати тільки сухою ганчіркою. Але перед цим обов'язково виключайте з розетки й чекайте, поки він охолоне.

* Яким би безпечним масляний радіатор не був, це все-таки електричний прилад. Тому намагайтеся не використовувати його там, де є волога (ванна кімната, басейн).

* Такий обігрівач не можна класти горизонтально. Він повинен перебувати тільки у вертикальному положенні.

* Не сушіть на ньому речі. Пам'ятайте, що батарея й обігрівач хоч і дають тепло, проте зовсім різні його джерела. Речі перешкоджатимуть вільному підйманню гарячого повітря. А це може призвести до перегріву радіатора.

* Якщо ви виключили обігрівач, перевірте, щоб шнур не лежав на батареї.

* Не ставте прилад поруч із легкоплавкими виробами. Намагайтеся також установити його сантиметрів за 50—100 від меблів.

* Під час роботи радіатора, з метою безпеки, заборонено користуватися подовжувачем.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

▸ Рукописів не повертаємо.

▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)

українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік:
для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн.
для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 3916

ТОВ «Преслайн» м. Харків, вул. Північна, 12

Зам. 9-1-174

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

